

ת"פ 32017/08/20 - מדינת ישראל נגד רוחמה סעד, נירית שויד, ננה חני צאצאשווילי, אורלי שרגני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 32017-08-20 מדינת ישראל נ' סעד ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט עמי קובו המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז מרכז ע"י ב"כ עו"ד עינב וינוגרד
נגד הנאשמות		1. רוחמה סעד ע"י עו"ד נס בן נתן 2. נירית שויד ע"י עו"ד ירון פורר 3. ננה חני צאצאשווילי ע"י עו"ד שני דרי 4. אורלי שרגני ע"י עו"ד שלומי ביזק

גזר דין

רקע

1. התעללות בפעוטות ב"משפחתון של טולי" ברמלה. שוב אנו נחשפים למקרה קשה של פגיעה בתינוקות ובפעוטות רכים בשנים, אשר ההורים הפקידו בידיהן של גננות או סיעות ונתנו בהן את מבטחם. ארבע הנאשמות, סיעות בגן ילדים המיועד לתינוקות ופעוטות בגילאי 3 חודשים עד 3 שנים, הורשעו בהתאם להודאתן בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירות התעללות ותקיפת קטינים ב-28 אישומים בסך הכל, ובשורה ארוכה של עבירות אלימות כלפי 25 תינוקות ופעוטות, כמתואר להלן:

הנאשמת 1 - הורשעה בביצוע 5 עבירות של **התעללות בקטין**, לפי סעיף 368 סיפה לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) (אישומים 2,3,24 ו-27); 32 עבירות של **תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה**, לפי סעיף 368ב(א) סיפה לחוק, (אישומים 1,2,3,9-14,16,17,20,21,23,24,26,27); 28 עבירות של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק (אישומים 1,2,6,11-14,16,19,20,22-25,28); 2 עבירות של **הפרת חובה על ידי אחראי** לפי סעיף 337 לחוק, (אישומים 3 ו-14); ושתי עבירות של **ניסיון לתקיפה סתם**, לפי סעיף 379 ביחד עם סעיף 25 לחוק (אישום 13).

הנאשמת 2 - הורשעה בביצוע 6 עבירות של **התעללות בקטין**, לפי סעיף 368 סיפה בחוק (אישומים 15,23,24 ו-27); 18 עבירות של **תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה**, לפי סעיף 368ב(א) סיפה לחוק (אישומים 2,10,12-14,16,21,24,27); 18 עבירות של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק (אישומים

1,2,11,13,15,16,20,23); 3 עבירות של **ניסיון לתקיפה סתם**, לפי סעיף 379 ביחד עם 25 לחוק (אישומים 2,15 ו-23); **הפרת חובה על ידי אחראי**, לפי סעיף 337 לחוק (אישום 2).

הנאשמת 3 - הורשעה בביצוע 6 עבירות של **התעללות בקטין**, לפי סעיף 368 סיפה בחוק (אישומים 2,6,7 ו-24); 17 עבירות של **תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה**, לפי סעיף 368ב(א) סיפה לחוק (אישומים 1-7 ו-23); 18 עבירות של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק (אישומים 1-7).

הנאשמת 4 - הורשעה בביצוע 5 עבירות של **התעללות בקטין**, לפי סעיף 368 סיפה בחוק (אישומים 2,4 ו-12); 15 עבירות של **תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה**, לפי סעיף 368ב(א) סיפה לחוק (אישומים: 1-13 ו-1,3,4,6,7,9,11); 11 עבירות של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק (אישומים 2,6-8,12,18,25); עבירה של **ניסיון לתקיפה סתם**, לפי סעיף 379 ביחד עם 25 לחוק (אישום 1).

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, בעקבות הליך גישור, לפיו הנאשמות הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן והופנו לקבלת תסקיר שירות המבחן. הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש של 7 שנות מאסר לכל הנאשמת לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירה, ואילו הגנה תהא חופשיה בטיעוניה.

3. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמות עבדו כסייעות בגן פרטי המיועד לתינוקות ופעוטות בגילאי 3 חודשים ועד 3 שנים בחלוקה לקבוצות לפי הגיל בתקופה שבין 14.6.20 ועד ל-27.7.20 ובתקופה זו שהו בגן 43 קטינים. בתקופה זו ביצעו הנאשמות מעשי תקיפה והתעללות ב-26 תינוקות ופעוטות בתדירות כמעט יומיומית ובכלל זה אחזו בהם בחוזקה, משכו אותם בידיהם וברגליהם וגררו אותם, הרימו והטיחו אותם בחוזקה על מזרונים וכיסאות, סטרו להם והשליכו עליהם חפצים שונים. הנאשמות 1-2 נהגו בנוסף להשפיל את הקטינים עת שפיזרו חטיפים על הרצפה וגרמו להם לאכול מהריצפה והצליפו בהם באמצעות חיתול בד. הנאשמות 3-4 נהגו לדחוף את האוכל בכפית לפיהם של התינוקות בניגוד לרצונם ובהתעלם מבכיים, כמפורט להלן:

על פי האישום הראשון: ביום 14.6.20 הנאשמת 1 נגשה לפעוט א.א. (יליד דצמבר '18), שישב בחצר הגן על מגלשה והכתה **בראשו** באמצעות בקבוק מים ריק. כאשר הפעוטות ישבו סביב לשולחן לקראת ארוחה, א.ד. (יליד אוקטובר '18) בכה. הנאשמת 1 **הכתה אותו בפניו**, אחזה בידו בחוזקה והכתה אותו שוב בידו בעודו בוכה. מיד לאחר מכן הנאשמת 2 **הכתה בגבו באגרופה** מספר פעמים והנאשמת 1 הכתה בפניו באמצעות חבילת מגבונים, אחזה בראשו בחוזקה, קינחה את אפו באגרסיביות והדפה את ראשו לאחור בעודו בוכה. בנוסף דחפה את ראשו לאחור בחוזקה. בסמוך לאחר מכן הכתה הנאשמת 1 את א.ד. בעורפו, אחזה בשתי זרועותיו, הניפה אותו באוויר והטיחה אותו על המזרן באגרסיביות.

הנאשמת 2 סטרה בפניו של פעוט, בהמשך חלפה ליד הפעוט ה.ב. (יליד יולי '18) וטפחה בראשו באמצעות ידה. בהמשך ניגשה לפעוט א.ד. ואחזה בראשו. כמו כן טפחה על ראשה של התינוקת ע.ג. (ילידת מרץ '20), וכן סטרה במצחו וטפחה על כתפו של א.א. הנאשמת 2 השליכה בקבוק לכיוון אחד הפעוטות וטפחה בראשו של ל.ו. (יליד ספטמבר '18) באמצעות כפכף.

הנאשמת 3 אחזה בכפות ידיו של התינוק ה.י. (יליד אפריל '19) ומשכה אותו מהטרמפולינה עליה ישב והניחה אותו בחוזקה על המזרן. בהמשך השליכה גלגל פלסטיק לעבר א.מ. (ילידת מאי '19) ופגעה בזרועה ושבחה והשליכה עליה צעצוע פלסטיק נוסף. הנאשמת 4 נכנסה לחדר, הרימה את א.מ. והטיחה אותה על הטרמפולינה. הנאשמת 3 סטרה לתינוק נ.ב. אשר ישב בטרמפולינה וכיסתה את פניו בחיתול בד. בנוסף השליכה קוביית משחק לעברה של התינוקת ד.ח. (ילידת מאי '19) בעת שישנה, **השליכה** בנוסף גלגל פלסטיק שפגע

עמוד 2

בראשה וצעצוע פלסטיק נוסף שפגע בראשה עד שהתעוררה בבכי. הנאשמת 4 **השליכה** לכיוון ראשה בובה אך לא פגעה בה. כאשר א.מ. ישבה בטרמפולינה והיתה בשלבי הרדמות, הנאשמת 3 **השליכה** עליה חבילת מגבונים שפגעו בראשה ובגופה וכן השליכה עליה שלושה צעצועי פלסטיק בזה אחר זה שפגעו בראשה ובגופה. דקות לאחר מכן, אחזה בידיו של התינוק א.ע. (יליד מאי 19') וגררה אותו, משכה ברגלה של ע.ש. (ילידת מאי 19'), גררה אותה על המזרן, אחזה בידה, הרימה והטיחה אותה על גבי הטרמפולינה והכתה בראשה באמצעות ידה. מיד לאחר מכן משכה בידו של התינוק ה.י. והשכיבה אותו על המזרן וכתוצאה מכך בכה.

הנאשמת 4 דחפה בידה והרחיקה ממנה בגסות את התינוק נ.ב. (יליד פברואר 20') ששכב על המזרן, לאחר מכן חלפה ליד התינוקת א.ש. (ילידת אוקטובר 18'), הניחה חיתול בד על ראשה ודחפה אותו על פניה, נגשה לתינוקת ד.ח. אחזה במוותניה, סובבה אותה והשכיבה אותה בחוזקה על המזרן. לאחר מכן ניגשה לתינוק ה.י. שישב ושיחק, **משכה** בזרועו בחוזקה, הרימה והזיזה אותו ממקומו. כאשר חזרה למקומה חלפה שוב על פני התינוקת א.ש. ו**דחפה** בשנית את חיתול הבד על פניה. הנאשמת 4 ניגשה לא.נ.כ. (ילידת מרץ 19') שעמדה בלול, **משכה** אותה בחוזקה ו**הפילה** אותה על המזרן.

על פי האישום השני: ביום 15.6.20 הנאשמת 1, לאחר שהחליפה חיתול חד פעמי לאחד הפעוטות, **השליכה** את החיתול המלוכלך לעבר ל.ו. ופגעה בפניו ולאחר מספר דקות עשתה כן שוב והשליכה חיתול מלוכלך לעבר הפעוטה ע.ג. בהמשך **השליכה** לעבר פעוט חבילת המגבונים, פגעה בו ו**צחקה**. כאשר החליפה חיתול לאחד הפעוטות, הצמידה את ידיו לגופו בידה האחת ואת כף ידה השנייה הצמידה באגרסיביות לפניו. כאשר שחררה את ראשו הפעוט נחבט קלות ברצפה. לאחר מכן טפחה לפעוטה נוספת על מצחה והשליכה חיתול מלוכלך על ראשה של פעוטה אחרת. כמו כן התקרבה לעבר הפעוט א.אל. כשכפף בידה ונפנפה באמצעותו מול פניו בצורה מאיימת, ובהמשך **הכתה באמצעות הכפף בפניו וכן הטיחה בראשו של פעוט אחר סל גדול מפלסטיק קשיח**. הנאשמת 1 נגשה אל הפעוטה מ.ז. (ילידת ספטמבר 19') והכתה בראשה באמצעות ידה, לאחר מכן הכתה באמצעות חבילת מגבונים פעוט אחר והניפה את חבילת המגבונים באופן מאיים לעבר הפעוט א.ד. שאחז בראשו בחשש. בהמשך לכך **השליכה** את חבילת המגבונים על ראשו של הפעוט י.ח. (יליד דצמבר 18') פגעה בו וגרמה לנפילתו והשליכה שוב את חבילת המגבונים על ראשה של פעוטה אחרת. הטיחה כדור גומי על ראשו של פעוט שבעקבות כך איבד את שיווי משקלו. הנאשמת 1 הכתה באמצעות חפץ שטוח מפלסטיק בחלקו האחורי על ראש פעוט, והכתה אותו משני צידי ראשו יחד בשתי ידיה. דקות לאחר מכן טפחה בחלקו האחורי של ראשו של הפעוט י.ח. בשעה שהפעוטות שכבו על מזרונים לקראת שינה, הנאשמת 1 דחפה בחוזקה את הפעוט ל.ו. שעמד לצידה, והוא נפל אחורנית על פעוט אחר, היא הכתה בחוזקה בראשו ושבחה והכתה בראשו באמצעות שקית ובתוכה בגד עד שבכה. כאשר י.ח. הרים את ראשו בעת הפעוטות ישנו על המזרונים, הנאשמת דחפה את ראשו אל המזרן. בהמשך, **השליכה על י.ח. סנדל** שפגע ברגלו ו**סטרה בפניו בחוזקה** על שאיבד שיווי משקל.

הנאשמת 2 שפכה את תוכנה של שקית חטיפים מעל לראשם של הפעוטות ואלה נאלצו לאכול את החטיפ מהרצפה. בהמשך **הכתה בראשו** של הפעוט ל.ו. בידה כשרץ לעברה. **השליכה** חבילת מגבונים לעברם של פעוטות. הכתה את הפעוט א.ד. בראשו באמצעות חבילת מגבונים ובעקבות כך הוא בכה. בנוסף הכתה באמצעות ידה את הפעוט ר.ס. (יליד אפריל 18') בפלג גופו העליון.

הנאשמת 3 קרבה אליה את הטרמפולינה עליה ישב ה.י. ובכה, הצמידה את הסינר שאחזה בידה אל צווארו, כופפה בחוזקה את גבו לעברה ו**הטיחה** אותו על הטרמפולינה. לאחר שהאכילה פעוט אחר, ובעודו בוכה, הנאשמת 3 הרימה את הטרמפולינה כך שראשו של הפעוט הפוך ונוטה לכיוון הרצפה, ייצבה את הטרמפולינה לאחר מספר שניות ועשתה זאת פעם נוספת. הנאשמת אחזה בזרועה של א.נ.כ., הושיבה אותה על המזרן ואז

דחפה והשכיבה אותה בחוזקה וגרמה לה לבכות. בהמשך ניגבה בחוזקה את פניה של א.ש, הכתה אותה פעמיים בפניה ודחפה את ידה, הרימה אותה והטיחה אותה על הטרמפולינה ומשכה בידה.

הנאשמת 4 **דחפה** בידה את ראשה של תינוקת לאחר לאחר שהאכילה אותה. כמו כן אחזה בחוזקה בזרועה של א.ש (ילידת מאי 19') ודחפה אותה. בהמשך הכניסה את פיית הבקבוק בכוח לפיה של התינוקת ד.ח למרות בכיה והתנגדותה, כך מספר פעמים.

על פי האישום השלישי, ביום 16.6.20 הנאשמת 1 אחזה בחוזקה בידיו של הפעוט ת.ס (יליד יוני 18'), הניפה אותו באוויר והטיחה אותו בחוזקה על הכיסא. בהמשך **הכתה בראשו עד שראשו הוטח בקיר**. הפעוט לא הפסיק לבכות והנאשמת 1 **הכתה בראשו באמצעות מכשיר הטלפון**. הנאשמת 1 אחזה בפעוט א.אל בידיו, הניפה אותו באוויר והטיחה אותו בחוזקה על הכיסא, **השליכה** בחוזקה מקצה החדר חבילת מגבונים לעבר א.אל ופגעה בראשו בעודו יושב בגבו אליה והטיחה בפניו שקית שהכילה דבר מה. לאחר מספר דקות הרימה את א.אל הבוכה מהכיסא, **סטרה על לחיו** והטיחה חבילת מגבונים על מצחו עד שבכה. בנוסף הכתה מספר פעמים את א.ע בראשו והניחה חיתול בד על פניו בגסות. בהמשך טפחה בחוזקה על פניו מספר פעמים והצמידה את חיתול הבד לפניו. כמו כן השליכה אוכל על רצפת הגן לכיונם של הפעוטות ואלו אספו אותו ואכלו מהרצפה.

הנאשמת 3 **הכתה** אמצעות ידה במצחה של הפעוטה א.נ.כ. וכתוצאה מכך היא נהדפה לאחור ונפלה על המזרן. כמו כן הרימה והטיחה את התינוקת ע.ש על המזרן בלול, אחזה בידה של א.נ.כ, הפילה אותה והטיחה את גופה על המזרן בלול ובהיותה שכובה על בטנה, אחזה בכתפה, דחפה אותה על המזרן, **סטרה בפניה** מספר פעמים, משכה בחוזקה חיתול בד שהיה מונח מתחת לגופה ועטפה אותה בחיתול **והכתה בראשה**.

הנאשמת 4 **הכתה** בזרועה של ד.ח ובזרועה של א.נ.כ באמצעות ידה. לאחר מספר דקות **הכתה** בזרועה של א.נ.כ ומשכה מידה חפץ עמו שחקקה ואחזה בחוזקה בזרועה של ד.ח **ומשכה** אותה באגרסיביות.

על פי האישום הרביעי, ביום 17.6.20 הנאשמת 3 **הכתה** את א.נ.כ בראשה באמצעות ידה, ניגשה לא.מ והכתה בחוזקה בפניה וגרמה לה לבכות. בהמשך היום ניגשה אל א.נ.כ שישבה בלול, **צבטה** אותה בלחייה והרימה אותה בחוזקה וגרמה לה לבכות.

הנאשמת 4 אחזה בחוזקה בראשה של התינוקת א.מ בעת שהאכילה אותה בכפית, תפסה את פיה כך שיוותר פתוח והתעלמה מבכייה. בהמשך לכך הרימה אותה במותניה **והשליכה אותה על המזרן** הרחק ממנה. כתוצאה מכך א.מ נפלה לאחור והחלה לבכות. בהמשך האכילה את התינוק א.ע באגרסיביות תוך שדוחפת כפית אוכל לפיו, אוחת בחוזקה בלחיו ולוחצת על ביטנו באמצעות ידה וכן דחפה את אצבעותיה לפיו. בנוסף משכה בזרועה של א.נ.כ בחזקה, **הפילה** אותה על המזרן ודחפה אותה כך שתשכב על ביטנה. לאחר שא.נ.כ התיישבה בחזרה ובכתה, הנאשמת 4 תפסה בידה בחוזקה, **הפילה** אותה למזרן, משכה בחוזקה ברגלה והשכיבה אותה על ביטנה. בהמשך לכך משכה בידה ודחפה על פניה חיתול בד.

על פי האישום החמישי, ביום 18.6.20 הנאשמת 3 אחזה בזרועותיה של ד.ח, הרימה והטיחה אותה בחוזקה על המזרן. בשעת צהרים בחדר השינה, כאשר ד.ח ישבה בטרמפולינה, הנאשמת 3 נטלה חיתול בד **וכיסתה את ראשה** וגופה והניחה את ידה על ראשה המכוסה. בכל פעם שד.ח הרימה את ראשה, הדפה הנאשמת את ראשה בחזרה לטרמפולינה והחזיקה את ראשה כשידה על פרצופה. כשעה לאחר מכן, אחזה ומשכה בידה, השליכה אותה על הטרמפולינה וזרקה חיתול בד על פניה באופן שגרם לה לבכות. בנוסף השליכה חיתול בד על פניה של א.נ.כ ובעוד פניה מכוסות, הצמידה את ידה ללחייה ודחפה אותה בחוזקה עד שנפלה על המזרן.

בהמשך, **הכתה בחוזקה בראשה** של א.נ.כ עד שהיא נהדפה ונפלה על המזרן. כמו כן, הנאשמת האכילה את א.ע. ותוך כדי הכתה במצחו כך שראשו נהדף לאחור והוטח בטרמפולינה. בהמשך, כאשר א.ע. עמד בלול, אחזה בחוזקה בזרועו והטיחה אותו על ביטנו על המזרן, וכאשר הוא התיישב הכתה אותו הנאשמת בראשו באמצעות ידה ודחפה אותו בחוזקה לאחור כך שהוטח על גבו על המזרן.

על פי האישום השישי, ביום 21.6.20, הנאשמת 1 השליכה חבילת מגבונים לעבר א.א (יליד פברואר '19) ופגעה בפניו.

הנאשמת 3 האכילה את התינוקת א.נ.כ ולאחר שסיימה תלשה מצווארה את הסינר, אחזה אותה בשתי ידיה, משכה והרימה אותה **והטיחה** אותה על הרצפה. בהמשך, שוב הרימה והשליכה את א.נ.כ על המזרן והכתה בפניה וגרמה לה לבכות. הנאשמת 3 הכתה את ד.ח ברגלה וגרמה לה לבכות. היא אחזה בזרועה, משכה אותה לכיוונה, הניחה חיתול בד על פניה והכתה מספר פעמים בפניה באמצעות ידה. כן הרימה את ה.י והושיבה אותו בכוח על המזרן. בהמשך, כאשר ד.ח נרדמה על המזרן, הנאשמת 3 אחזה בזרועה, משכה אותה והושיבה אותה. כאשר ד.ח לא התעוררה משנתה, הרימה אותה על רגלה וסטרה בפניה מספר פעמים עד שד.ח התעוררה בבכי. בשעת צהרים, הנאשמת אחזה בזרועה של ד.ח ומשכה אותה עד שנפלה מהטרמפולינה למזרן, השכיבה אותה על בטנה וכסתה את גופה בחיתול בד. כשד.ח הרימה את ראשה, דחפה הנאשמת את ראשה לעבר המזרן, כסתה את פניה עם חיתול הבד ונענעה את פניה בחוזקה. היא אחזה בראשה ודחפה אותה כלפי מטה בחוזקה, הטיחה את ראשה על המזרן ושבחה וכסתה את פניה בחיתול, הניחה ידה על פניה ונענעה את ראשה. כחצי שעה לאחר מכן, טפחה על פניה, הרימה והניחה אותה בחוזקה על המזרן וגרמה לה לבכות. כאשר ע.ש נרדמה על המזרן, הנאשמת 3 נגשה אליה, אחזה בזרועה, גררה אותה על המזרן והושיבה אותה בכוח.

בנוסף כאשר א.מ ישבה בטרמפולינה ובכתה, הנאשמת 3 האכילה אותה בכפית ומיד לאחר מכן טלטלה את הטרמפולינה בחוזקה ובעקבות כך א.מ פלטה את האוכל. בהמשך וחרף בכייה הכניסה הנאשמת אוכל בכפית לפיה, טלטלה את הטרמפולינה בחוזקה והטתה אותה לאחור כך שראשה הופנה כלפי מטה וכמעט שנגע ברצפה. כל אותה עת א.מ בכתה. הנאשמת **צבטה אותה**, והמשיכה להאכילה חרף בכייה. הנאשמת 3 **סטרה מספר פעמים בפניה** ושבחה והטתה את הטרמפולינה לאחור, וא.מ שוב פלטה את האוכל שבפיה והנאשמת שבה והטתה את הטרמפולינה.

הנאשמת 4 ניגשה אל התינוקת ד.ח ו**דחפה אותה** עד שנפלה אחורנית. בהמשך כאשר סיימה להאכיל אותה בבקבוק והחזיקה אותה בחיקה, **דחפה** אותה בחוזקה בעורפה הרחק ממנה, הרימה אותה במותניה **והטיחה** אותה בחוזקה על המזרן, דחפה את ראשה אל המזרן וכסתה אותה בחיתול בד.

על פי האישום השביעי, ביום 22.6.20, הנאשמת 3 הכתה את א.נ.כ בפניה בעת שהחליפה לה חיתול. בהמשך היום כאשר א.נ.כ עמדה ונשענה על טרמפולינה, הנאשמת 3 משכה אותה **והפילה** אותה בחוזקה על המזרן וגרמה לה לבכות. כמו כן משכה הנאשמת 3 ברגלו של התינוק א.ע. בעודו ישן על המזרן וגרמה לו לבכות. לאחר שנרדם שוב, הזיזה את רגליו ולאחר מכן הרימה אותו בחוזקה והושיבה אותו על ברכיה וסטרה בפניו מספר פעמים ואז הושיבה אותו באגרסיביות על המזרן. בנוסף לכך הנאשמת ניקתה את פניה של התינוקת א.מ באגרסיביות עד שבכתה. למרות בכייה משכה הנאשמת את רגלה, הושיבה אותה בחוזקה על המזרן וטפחה על ראשה. כאשר א.מ ישבה בטרמפולינה, הטתה הנאשמת את הטרמפולינה לאחור עד שראשה כמעט ונגע ברצפה, עזבה את אחיזתה והטרמפולינה נחתה על הרצפה. בהמשך לכך א.מ פלטה את האוכל ומיד לאחר מכן הנאשמת שבה על מעשיה, הטתה וטלטלה את הטרמפולינה ושחררה אחיזתה עד לנחיתתה על הרצפה. כל

אותה עת א.מ. בכתה, והנאשמת **הכתה בראשה**. בהמשך המשיכה להאכיל אותה בכוח בעודה בוכה ותוך שהיא מטה את הטרמפולינה. היא התכופפה לעבר א.מ. **הכתה אותה בפניה**, ניקתה את פניה באגרסיביות, תלשה מצווארה את הסינר ו**הכתה בראשה** באמצעות ידה. בהמשך לכך הרימה אותה באוויר והשליכה אותה על המזרן ובכל אותה עת א.מ. בכתה. כאשר ה.י. עמד בלול, הנאשמת 3 טפחה בידה על ראשו, הרימה אותו והשליכה אותו על המזרן.

הנאשמת 4 השקתה את ה.י. ולאחר שסיים, **דחפה** אותו באמצעות ידה עד שהוא נפל ופגע במזרן עם ראשו. בנוסף כאשר ל.ו. נמנם על המזרן **הניחה על ראשו חיתול בד** ומעל הניחה את ידה כך שלו לא יכול היה לזוז. כשהצליח להזיז את ראשו, **הכתה אותו בראשו** באמצעות ידה ו**דחפה** אותו בחוזקה על המזרן.

על פי האישום השמיני, ביום 24.6.20 הנאשמת 4 תפסה בזרועו של תינוק שעמד בלול ושחררה את זרועו כך שהוא נפל למזרן בתנופה.

על פי האישום התשיעי, ביום 28.6.20 כאשר הפעוט י.ח. נרדם על כיסא וגופו נטה קדימה, הנאשמת 1 **הכתה בחוזקה במצחו** כך שראשו נהדף לאחור וגבו **נחבט** בגב הכיסא. מיד לאחר מכן נטלה בקבוק שהכיל חומר כלשהו והשפריצה על י.ח. שהוסיף לבכות.

הנאשמת 4 השכיבה באגרסיביות את הפעוט א.מ. שעמד בלול ובהמשך אחזה בזרועו והטיחה אותו בחוזקה על המזרן. בהמשך הוא שכב בלול והרים את ראשו, והנאשמת **דחפה** את ראשו בחוזקה למזרן.

על פי האישום העשירי, ביום 29.6.20 הנאשמת 1 **סטרה בחוזקה על פניו** של הפעוט א.ד., בהמשך ניגשה אל פעוט נוסף **סטרה בחוזקה על פניו** כך שמעוצמת המכה נפל על המזרן. בעוד הפעוט שוכב על המזרן, הרימה הנאשמת 1 את המזרן והפעוט החליק לרצפה.

הנאשמת 2 **הכתה** באמצעות בקבוק בראשו של ל.ו. ובעת שישב על הרצפה, הכתה בפניו בחיתול בד שלוש פעמים ולאחר מכן, הרימה אותו, הטיחה אותו על כיסא והשפריצה עליו מים מבקבוק.

על פי האישום ה-11, ביום 30.6.20 הנאשמת 1 **הורידה כפכף שנעלה והכתה באמצעותו בראשה של פעוטה** שבכתה ובהמשך הרימה והדפה באגרסיביות את הפעוטה א.ש. שהחלה לבכות. הנאשמת משכה את הפעוטה ברגלה, הניפה את ידה באופן מאיים ו**סטרה** בפניה של הפעוטה, השכיבה אותה על הרצפה ושמה חיתול בד על פניה.

הנאשמת 2 **הכתה בראשו** של פעוט באמצעות ידה ובעקבות כך הוא איבד שיווי משקל.

הנאשמת 4 **השליכה** את התינוק א.ע. לתוך הלול, וכאשר הוא ניסה להתרומם **דחפה** אותו בחוזקה בראשו ובגבו מספר פעמים. בהמשך לכך תפסה בזרועו כשעמד בלול והחזיק בדפנותיו, שחררה את ידו כך שנפל למזרן בתנופה.

על פי האישום ה-12, ביום 1.7.20 הנאשמת 1 **סטרה** בפניו של פעוט, נגשה לל.ו. והכתה בפניו ובהמשך **הכתה** במצחו. כחצי שעה לאחר מכן, קראה לר.ס. וכשהוא ניגש אליה, אחזה בידו בחוזקה, הצמידה אותו אליה באגרסיביות תוך שהוא מנסה להתנגד לה. בהמשך טפחה על ראשו. לאחר מכן, השליכה חלק ממשחק לעבר הפעוט ר.ס. ופגעה בגופו, שבה והשליכה את המשחק לעברו ו**פגעה בראשו** וגרמה לו לבכי. בנוסף משכה את ידה של פעוטה, הרימה אותה, הניחה אותה בחוזקה על המזרן, אחזה במכנסיה והרימה אותה כך שרגליה

באוויר והטיחה את גופה על המזרן.

הנאשמת 2 השליכה חבילת מגבונים פעמיים לעבר אחת הפעוטות. בהמשך הרימה את הפעוטה והניחה אותה בחוזקה על הטרמפולינה. כמו כן **הכתה** את הפעוט א.ד. **בראשו**, תפסה אותו בידו וברגלו והניפה אותו אוויר, ובהמשך **הטיחה אותו** למזרן.

הנאשמת 4 תפסה את א.נ.כ בזרועה, משכה אותה בחוזקה **והטיחה** אותה בטרמפולינה תוך שהיא בוכה. בעודה א.נ.כ יושבת על הטרמפולינה דחפה אותה הרחק ממנה והתעלמה מבכייה. זמן מה לאחר מכן אחזה בחוזקה בזרועה **ודחפה** אותו אחורנית עד שנפלה. בהמשך כאשר נגשה להשכיב את א.נ.כ לישון בלול, דחפה אותה בגבה כך שהשתטחה על המזרן. בהמשך ניגשה ללול בו שכבה א.נ.כ, משכה ברגלה ותפסה בזרועה, בהמשך משכה אותה כלפי מעלה בכך שאחזה בזרועה ולאחר מכן **הטיחה** אותה חזרה למזרן בחוזקה. כמו כן, בעת שהאכילה את א.ע, תפסה את ידיו ודחפה כפית עם אוכל לפניו למרות בכיו. כאשר הוא לא בלע את האוכל שבפיו, משכה אותו כלפי מעלה, הושיבה אותו בחזרה ודחפה אותו במצחו אחורה. בהמשך לכך שבה ודחפה כפית אוכל פיו וגרמה לו לבכות. בנוסף כאשר האכילה את ד.ח דחפה כפית אוכל פעם אחר פעם לפיה למרות שבכתה, התינוקת התקשתה לבלוע והנאשמת אחזה בעורפה והרימה את צווארה, ולאחר מכן שחררה אחיזתה **וראשה הוטח** בטרמפולינה עליה ישבה. חרף סירובה ובכייה של ד.ח, הנאשמת המשיכה לדחוף לפיה כפיות אוכל מספר פעמים נוספות. בשעת צהרים בחדר השינה, ניגשה הנאשמת לתינוק א.ע תפסה בשתי ידיו ומשכה אותו לכיוונה בחוזקה, כך שהוא נפל קדימה על בטנו על המזרן. לאחר מכן **כיסתה את ראשו בשמיכה**. בהמשך תפסה והיזזה את רגלו את א.ע באגרסיביות, והצמידה את ראשו חזרה למזרן באגרסיביות וכיסתה את ראשו בחיתול בד.

על פי האישום ה-13, ביום 2.7.20 הנאשמת 1 אחזה בא.אב (יליד פברואר 18) והטיחה אותו באגרסיביות על הכיסא ואז דחפה את ראשו עד שנחבט בקיר שמאחוריו. בהמשך, השליכה חיתול חד פעמי מלוכלך לעבר הפעוטות. היא השליכה חיתול חד פעמי מלוכלך לעבר הפעוט ה.י וחיתול מלוכלך נוסף לעבר הפעוטה א.ש. כמו כן ניגשה אל הפעוט מ.נ (יליד אוקטובר 19) ודחפה את ראשו לאחור והוא נהדף לאחור. לאחר מכן, בעת שהפעוטות שכבו על מזרונים לקראת שינה, נגשה לפעוט א.אל ששכב על בטנו, אחזה בכתפיו **והטיחה אותו** על המזרן בחוזקה.

הנאשמת 2 **הכתה באמצעות חבילת מגבונים** את הפעוט י.ח. **בראשו**, לאחר מכן **השליכה** חבילת מגבונים מקצה החדר אל קצהו השני ופגעה בפעוטה א.צ. בהמשך הכתה את הפעוט ר.ס ששכב על המזרן באמצעות שמיכת בד **והכתה אותו באמצעות מגב ברגליו**. בהמשך פיזרה שקיות חטיפים על הרצפה מעל לראשם של הפעוטות וגרמה להם לאכול מהרצפה.

הנאשמת 4 הושיבה את התינוקת א.מ בטרמפולינה כדי להאכילה, א.מ החלה לבכות והנאשמת תפסה אותה במותניה, הרימה **והטיחה** אותה על הטרמפולינה מספר פעמים תוך שמתעלמת מבכייה.

על פי האישום ה-14, ביום 5.7.20 הנאשמת 1 אחזה בידו של הפעוט ה.ב, השליכה אותו ארצה והותירה אותו שוכב על ביטנו וממרר בבכי. כמו כן פיזרה חטיפים מתוך שקית על הרצפה מעל לראשם של הפעוטות כך שהם נאלצו לאכול מהרצפה.

הנאשמת 2 אחזה בידו של הפעוט י.ח **והכתה אותו בראשו** עם ידה, בהמשך **הכתה אותו באמצעות משחק בראשו**. במקביל הנאשמת 1 **חלצה כפכף שנעלה והכתה באמצעותו בגבו של י.ח**.

על פי האישום ה-15 ביום 6.7.20 הנאשמת 2 זרקה חבילת מגבונים על ראשו של א.א.ל ומיד לאחר מכן **הכתה בחוזקה בפניו באמצעות חבילת המגבונים**. בהמשך טפחה באמצעות ידה בראשו של הפעוט ה.ב. וכאשר הפעוטות שכבו על מזרונים לקראת שינה ניגשה לפעוט י.ח שעמד, אחזה בראשו ובגופו באגרסיביות והטיחה אותו אל המזרן כשהיא מושכת ברגלו. בהמשך נגשה אל הפעוט א.א.ל ודחפה אותו בראשו, אחזה בגופו באגרסיביות והטיחה אותו על המזרן. לאחר מכן נגשה לפעוט י.ח בעודו ישן, הרימה אותו בידו ורגלו והטיחה אותו על המזרן. בהמשך, השליכה חבילת מגבונים לעבר הפעוטה ל.מ. (ילדת פברואר 17') והשליכה את חבילת המגבונים לעבר פעוטות נוספים.

על פי האישום ה-16 ביום 7.7.20 הנאשמת 1 הרימה באגרסיביות פעוט שנפל והטיחה אותו על הכיסא. דקות לאחר מכן **הכתה בראשה** של פעוטה אחרת באמצעות ידה. כמו כן **הכתה** את הפעוט א.ד. **בראשו באמצעות קופסת צעצועים** ובהמשך דחפה אותו, **הכתה בראשו** באמצעות ידה וכן הניפה לעברו כיסא באופן מאיים. בנוסף פיזרה חטיפים על הרצפה ואילצה את הפעוטות לאכול מהרצפה.

הנאשמת 2 הכתה את הפעוט י.ח בזרועו, לאחר מכן **הכתה** את הפעוט ל.ו. **בראשו** וכן הכתה בעורפו של פעוט אחר, וכן הכתה בידה את אחד הפעוטות.

על פי האישום ה-17 ביום 8.7.20 הנאשמת 1 אחזה בכפות ידיה של הפעוטה א.צ., הניפה אותה באוויר והטיחה אותה על המזרן ובהמשך דחפה את ראשה על המזרן. בנוסף אחזה הנאשמת בידה וברגלה של ע.נ. ששכבה על המזרן, הניפה אותה באוויר והטיחה אותה על המזרן בצדו השני של החדר.

על פי האישום ה-18 ביום 9.7.20 הנאשמת 4 אחזה בחוזקה את זרועו של י.ח ומשכה אותו עד שנפל על הרצפה. בהמשך תפסה בידו של הפעוט ה.י, משכה אותו לכיוונה תוך שהוא נגרר על הרצפה.

על פי האישום ה-19 ביום 13.7.20 הנאשמת 1 אחזה בידו של אחד הפעוטות וגררה אותו כשהוא מייבב בבכי, לאחר מכן הרימה אותו בחוזקה והכתה **בחלקו האחורי של ראשו** פעמיים באמצעות ידה.

על פי האישום ה-20 ביום 16.7.20 הנאשמת 1 ניגשה אל הפעוט ה.ב. והכתה בחלקו האחורי של ראשו. לאחר מכן שבה והכתה **בראשו** פעם נוספת והכתה בחוזקה בזרועו. כמו כן טפחה על ראשה של פעוטה אחרת, ובהמשך הטיחה בפניה של פעוטה חבילת מגבונים ולאחר מכן השליכה את חבילת המגבונים לעבר הפעוטה מ.ז. ופגעה בה.

הנאשמת 2 **הכתה** את הפעוטה ע.נ. בראשה וכתוצאה מכך ראשה נהדף קדימה. מיד לאחר מכן טפחה על מצחה על מ.ז. מספר פעמים ובסמוך לאחר מכן טפחה בפניה. בהמשך הנאשמת השליכה חבילת מגבונים לעבר הפעוט ר.ס. ופגעה בגבו.

על פי האישום ה-21 ביום 19.7.20 הנאשמת 1 **השליכה כדור גומי בחוזקה על ראשה** של אחת הפעוטות, וזו נפלה אחורנית ובכתה. כמו כן אחזה בזרועותיו של הפעוט ל.ו., הרימה אותו והטיחה אותו בחוזקה על הכיסא באופן שגרם לו לבכות. בהמשך כאשר ל.ו. הרים את ראשו, הנאשמת הכתה אותו בחוזקה באמצעות כרית שאחזה בידה. כמו כן הנאשמת פיזרה חטיפים והשליכה אותם לעבר הפעוטות שנאלצו לאכול מהרצפה.

הנאשמת 2 השליכה חבילת מגבונים בחוזקה לעבר ל.ו. ופגעה בגבו, לאחר מכן **הכתה באמצעות חבילת המגבונים בפניו** של ל.ו. והותירה אותו שוכב על הרצפה. בנוסף כאשר הפעוט ה.ב. ניגש אל הנאשמת 2, זו הדפה אותו לאחור והטיחה אותו בחזרה לכיסאו בעוצמה.

על פי האישום ה-22 ביום 20.7.20 הנאשמת 1 ניגשה לפעוט ר.ס שישב על המגלשה, אחזה בידו והשליכה אותו על הדשא. לאחר שנכנסה לחדר השינה כאשר הפעוטות ישנו על המזרונים, נגשה אל הפעוט ת.ס ששכב על בטנו והכתה אותו בראשו. כאשר הפעוטות התעוררו משנתם, נגשה אל אחת הפעוטות שעמדה, הכתה אותה בידה והשליכה אותה את המזרן. בנוסף פיזרה חטיפים מעל לראשם של הפעוטות כך שהם נאלצו לאכול מהרצפה.

על פי האישום ה-23 ביום 21.7.20 הנאשמת 1 אחזה בידו של הפעוט א.שר (יליד אוקטובר '18) שישב על הרצפה, הניפה אותו באוויר והשליכה אותו על הרצפה. לאחר מכן נגשה אל הפעוט ה.ב, הרימה אותו והשליכה אותו לרצפה. כמו כן השליכה בובת צעצוע לעבר הפעוטה ע.נ. ופגעה בגופה. היא השליכה חבילת מגבונים לעבר אחד הפעוטות ופגעה בראשו שנהדף לאחור ונחבט בקיר וגרמה לבכיו. אחד הפעוטות ניגשה לנאשמת ומסרה לה את חבילת המגבונים וזו השליכה אותה לכיוון אחד הפעוטות בצדו השני של החדר. הפעוטה ע.נ. ניגשה אל הנאשמת ונתנה לה את חבילת המגבונים ובתגובה זו הכתה אותה בגבה, אחזה בזרועותיה והשכיבה אותה בחוזקה על הרצפה.

הנאשמת 2 השליכה חבילת מגבונים לעבר הפעוטות. בהמשך הטיחה את חבילת המגבונים בפניו של הפעוט ה.ב ואז הכתה בפניו של א.שר באמצעות חבילת המגבונים ולאחר מכן השליכה את החבילה לעבר הפעוט א.א.ל ופגעה בפניו. בנוסף כאשר הפעוטות שכבו על המזרונים, הנאשמת בעטה בחוזקה בראשו של ל.ו. באמצעות רגלה.

הנאשמת 3 אחזה בידה של א.נ.כ ומשכה אותה מהכיסא עליו ישבה, וכתוצאה מכך א.נ.כ נפלה לרצפה. הנאשמת הרימה אותה והטיחה אותה בחוזקה על המזרן. סמוך לאחר מכן, משכה הנאשמת את התינוק א.ע. לכיוונה, הרימה אותו והטיחה אותו על המזרן.

על פי האישום ה-24 ביום 22.7.20 הנאשמת 1 סטרה בפניו של הפעוט י.ח, אחזה בידו וגררה אותו לעברה והושיבה אותו באגרסיביות, אחזה בידו של פעוט אחר והושיבה אותו בחוזקה על הרצפה בתנועת טלטול. בהמשך הכתה בראשו של י.ח. לאחר מכן אחזה בגופו של אחד הפעוטות שזחל, ומשכה אותו לכיוונה בחוזקה, אחזה בידה של אחת הפעוטות וגררה אותה לכיוונה, סטרה בפניה. בהמשך ניגשה לפעוט ר.ס סטרה במצחו והניפה ידיה מולו בתנועת איום עד שהרים ידיו להגן על ראשו. כמו כן, אחזה הנאשמת בגופו של ל.ו. שישב בכיסא, הניפה והטיחה אותו על המזרן ובהמשך לכך השליכה חיתול בד וחבילת מגבונים על פניו של ל.ו. לאחר מכן, השליכה הנאשמת את חבילת המגבונים לעברו של ל.ו. ופגעה בראשו. בנוסף אחזה בזרועותיו של פעוט אחר שישב על הרצפה, דחפה אותו עד שנפל על הרצפה, הקימה אותו בכוח, גררה אותו, סטרה בפניו, אחזה בידו וטלטלה אותו, ולאחר מכן הושיבה אותו בחוזקה על הכיסא תוך שמתעלמת מבכיו.

הנאשמת 2 הצליפה בפעוטה מ.ז באמצעות חיתול בד וכתוצאה מכך מ.ז מיררה בבכי וניגשה אל הנאשמת 1 אשר הכתה אותה בראשה ודחפה אותה לאחור. בהמשך היום, השליכה הנאשמת 2 חבילת מגבונים לעבר מ.ז ולאחר שלא פגעה בה השליכה חבילה נוספת ופגעה ברגלה ופעם נוספת פגעה בגבה. כאשר מ.ז נגשה אליה והחזירה לה את חבילת המגבונים, השליכה הנאשמת מספר פעמים חבילות מגבונים לעבר אחד הפעוטות ופגעה בראשו, השליכה חבילת מגבונים לעבר פעוטה שישבה בסמוך, ולאחר מכן השליכה אותה לעברו של אחד הפעוטות. בהמשך השליכה הנאשמת 2 חבילת מגבונים שוב לעברה של מ.ז ופגעה בראשה, בעקבות כך צחקקה והשליכה לעברה שתי חבילות מגבונים נוספות. בנוסף לכך סטרה בחוזקה בפניו של הפעוט ה.ב שכתוצאה מכך נפל לרצפה ואחזה בפעוט ר.ס בידו, משכה אותו בחוזקה לעבר הכיסא, הושיבה אותו והכתה בפניו באמצעות חיתול בד שלוש פעמים בעודו בוכה.

הנאשמת 3 האכילה את א.ש אשר ישבה בוכייה בטרמפולינה, וחרף בכייה הכניסה הנאשמת לפיה כפית אוכל ומיד לאחר מכן טלטה את הטרמפולינה, סובבה באגרסיביות את ראשה לכיוונה ובהמשך חרף בכייה והעובדה שפלטה את האוכל, המשיכה הנאשמת להאכיל אותה תוך טלטול הטרמפולינה. בשלב מסוים א.ש נרדמה אך הנאשמת המשיכה בכל זאת להאכילה ואחזה בבטנה עד שהתעוררה בבכי.

על פי האישום ה-25 ביום 23.7.20 הנאשמת 1 נגשה לא.מר, אחזה בידה ובכיסא עליו ישבה וגררה אותה לאחר במהירות ובאגרסיביות עד לקצה החדר. כמו כן אחזה בידו של הפעוט מ.ז.נ כשהוא בוכה, הובילה אותו באגרסיביות לכיוון כיסא בחדר **והטיחה אותו בעוצמה עד שראשו נחבט בקיר**.

הנאשמת 4 הרימה את ה.י באגרסיביות מהטרמפולינה לאחר שסיימה להאכילו **וזרקה** אותו בעוצמה על המזרן. בנוסף כאשר התינוקת א.מ שכבה בלול על בטנה, נגשה אליה הנאשמת 4, הרימה אותו מזרועה בחוזקה **והטיחה** אותה חזרה אל המזרן.

על פי האישום ה-26 ביום 24.7.20 הנאשמת 1 אחזה בזרועותיה של הפעוטה א.צ, הניפה אותה באוויר **והטיחה** אותה על הטרמפולינה בעוצמה רבה.

על פי האישום ה-27, ביום 26.7.20 הנאשמת 1 דחפה באגרסיביות בבטנו של פעוט שעמד ובכה עד שנפל על הטרמפולינה. כשלא הפסיק לבכות השליכה לעברו חיתול בד. לאחר כחצי שעה, **הכתה בחוזקה במצחו** של הפעוט ה.ב. ודחפה אותו בעוצמה לאחר. בהמשך לכך הנאשמת 2 התקרבה לעברו בהרימה קופסה באופן מאיים כלפיו וה.ב הרים את ידיו בצורה מתגוננת. בנוסף אחזה הנאשמת 1 בידו של ה.ב. בעודו יושב וגררה אותו על הרצפה, דחפה אותו, אחזה בזרועותיו והרימה אותו באגרסיביות. באותה העת הנאשמת 2 נגשה אליו ובעודו ישוב על כיסא, **סטרה בפניו** וקשרה חיתול בד סביבו וסביב הכיסא. בחלוף מספר דקות הנאשמת 1 התירה את הקשירה. כחצי שעה לאחר מכן כאשר ה.ב ניסה לעמוד על הכיסא, טפחה הנאשמת 1 על ראשו עם מכשיר טלפון, הטיחה אותו על הכיסא **והכתה בחוזקה בראשו** שנהדף לאחר כתוצאה מכך. בנוסף, **הורידה מרגלה כפכף שנעלה והכתה בחוזקה בפניו של פעוט שבכה בעקבות כך**. הנאשמת 1 הניפה חבילת מגבונים מספר פעמים באופן מאיים כלפי פעוט ולאחר מכן **השליכה** בחוזקה את חבילת המגבונים לעבר ראשו של ל.ו. שכתוצאה מכך איבד את שיווי משקלו ונפל. הנאשמת הרימה את ל.ו, והטיחה אותו על המזרן.

הנאשמת 2 טפחה באמצעות קופסת פלסטיק על ראשה של ע.נ. לאחר מכן הרימה ידה באופן מאיים כלפי פעוט **והכתה בפניו**. בהמשך כאשר ישב על הרצפה, **הכתה בראשו** עד שנפל. כמו כן הכתה בידו של פעוט, ולאחר מכן **הכתה בפניו**. בנוסף נגשה הנאשמת 2 אל אחד הפעוטות **והכתה בפניו** ובעקבות כך הוא איבד את שיווי המשקל ונפל. בהמשך, הנאשמת 2 **הכתה בראשה** של ע.נ. בהמשך עת הפעוטות נמו את שנתם על המזרונים, הרים ל.ו את ראשו ובתגובה **הנאשמת 2 בעטה בראשו**.

על פי האישום ה-28 ביום 27.7.20 הנאשמת 1 **הכתה בראשו** של א.אל באמצעות קופסת משחק מפלסטיק.

תסקירי שירות המבחן

הנאשמת 1

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשמת 1 בת 40, נשואה ואם לחמישה ילדים. לפני עשור החלה לעבוד כסייעת בגן ילדים ותיארה אהבתה לילדים ותחושת מחויבות לתפקיד. תיארה את השלכות חשיפת העבירות עליה ועל משפחתה, ילדיה עברו למסגרות חינוכיות מחוץ לעיר ומצבם הנפשי והתפקודי נפגע.

תארה פגיעה במצבה הנפשי בעקבות מעצרה ופגיעה בתפקוד היומיומי ובעקבות כך פנתה לטיפול. מחוות דעת העו"ס המטפלת בנאשמת עלה כי נמצאת בטיפול מאז חודש דצמבר 20' בתדירות של פעמיים בשבוע. במפגשים עולים תכנים דיכאוניים וחרדתיים והתרשמות מתסמונת פוסט-טראומטית כרונית לאחר המעצר הבאה לידי ביטוי בתגובות המנעותיות חריפות עד כדי קושי בתפקוד יומיומי בסיסי. תארה מחשבות אשם והיעדר תכלית לחייה. עלו מחשבות אובדניות ללא כוונה קונקרטית. התרשמות מתשישות רגשית. הומלץ ע"י העו"ס להימנע מהטלת עונש מאסר לאחר שמעצרה הווה אירוע טראומטי. נוכח מצבה הופנתה לפסיכיאטר אשר מצא כי הנאשמת סובלת מהפרעת הסתגלות חרדתית דיכאונית עם רכיבים פוסט טראומטיים. החלה בטיפול תרופתי נוגד חרדה ודיכאון. קיימת החמרה קשה במצבה סמוך לדיונים במשפטה והומלץ על המשך טיפול שיחתי.

הנאשמת ללא עבר פלילי. בהליך המעצר הומלץ על שחרורה נוכח סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה. בהתייחסותה לביצוע העבירות, תארה כי באותה התקופה חוותה לחץ ומתח סביב מצבם הרפואי של בעלה ובתה והיעדרויות תכופות של מנהלת הגן אשר הטילה עליה משימות רבות שהיו מעל ליכולותיה בשל מחסור בכוח אדם. תארה תחושות תסכול ושחיקה נפשית ופיזית ומנגד צורך לרצות את מנהלת הגן ולהוכיח את מסוגלותה ומחויבות שחשה כלפי ילדי הגן. הודתה בחלק מהעבירות ותארה כי פעלה באופן אגרסיבי כדרך לפרוק את התסכול והכעס שחוותה על ילדי הגן. ביטאה צער, בושה וחרטה. שירות המבחן התרשם מנתק רגשי וקושי להפנים ולהכיר לעומק בחומרת התנהגותה, כשהיא ממוקדת במחירים האישיים ובעיקר סביב מעשי ההורים כלפיה וכלפי משפחתה, שכללו קיום הפגנות מחוץ לביתה ולעסקים שבבעלות בני משפחתה, אשר העצימו את תחושת הלחץ והחשש לפגיעה בה ובבני משפחתה.

שירות המבחן ציין בסיכום כי הנאשמת בעלת דימוי עצמי נמוך, עבודתה בגן בשנים האחרונות סיפקה עבורה תחושות כוח, ערך ושייכות. חשה תחושות בושה ביחס למעשיה אולם מחזיקה בעמדה קורבנית. מתקשה להכיל את חלקיה הפוגעניים והתוקפניים, מסבירה התנהגותה כתגובתית לבכי של הפעוטות נוכח הלחץ בו היתה נתונה. להתרשמות שירות המבחן היא מתקשה להכיר בפגיעה בנפגעי העבירה, כאשר בעת ביצוע העבירות חוותה תחושות חוסר אונים ואובדן שליטה, לא הצליחה לווסת עצמה והיתה ממוקדת במצוקתה. כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את חומרת העבירות והנזק שגרמה במעשיה, תפיסתה כי מעשיה היו תגובתיים למעשי הפעוטות ובכך מגלה עיוותי חשיבה כאשר מייחסת להם שוויוניות ומתעלמת מגילם. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את היותה ללא עבר פלילי, מחויבותה לבני משפחתה והיותם גורמי תמיכה עבורה, פנייתה לטיפול ושיתוף הפעולה מצדה המסייע לאיזון מצבה הנפשי, השפעה מרתיעה של ההליך הפלילי וכן היעדר כוונה להמשיך לעסוק בתחום המהווה גורם מפחית סיכון משמעותי.

שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית תוך מתן משקל למצבה הרפואי והנפשי כדי שתוכל לקבל טיפול מתאים למצבה במסגרת שב"ס.

הנאשמת 2

5. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשמת בת 48, נשואה ואם לילד בן 16. עבדה לאורך השנים במקומות שונים כסייעת בגן ובמשק בית. הנאשמת ללא עבר פלילי. ביחסה לעבירות נטלה אחריות חלקית בלבד. ציינה כי הפריזו באלימות המיוחסת לה, צמצמה מחומרת מעשיה והתקשתה להפנים השלכותיהם. לצד זאת הביעה צער על מעשיה והבנה לכעסם של הורי הגן. תארה כי לעיתים חשה כעס כלפי פעוטות הגן ובעת ביצוע העבירות לא היתה ערה לכך שנוהגת באופן אלים ותוקפני. כיום מצליחה להכיר באופן ראשוני בהתנהגותה הבעייתית. הנאשמת התקשה לעמוד על מניעה לביצוע העבירות אך

צינה כי חשה צורך בחופש ובהקלה בעבודתה אך נתקלה בסירוב הנהלת הגן. הנאשמת סבורה כי לא נגרם לפעוטות נזק ממשי מעבר לאי נוחות זמנית בעקבות מעשיה. כן צינה שהיא זקוקה למענה טיפולי אולם התקשה להסביר אודות נזקקותה ומניעה לטיפול. הציגה סיכום ביקור אצל פסיכיאטר מחודש מרץ '21 ממנו עלה כי קיים אפקט עם גוון דכאוני שמתאים לתקופת הסתגלות לאחר מעצר. נרשם טיפול תרופתי.

בסיכום התרשם שירות המבחן כי התנהלותה לאורך השנים של הנאשמת התאפיינה בפסיביות, הימנעות מעריכת שינוי בחייה, כאשר אינה נותנת ביטוי לרגשותיה ונוהגת לאצור בתוכה רגשות שליליים. להתרשמות שירות המבחן בעת ביצוע העבירות באו לידי ביטוי רגשות שליליים לצד קושי לגלות אמפתיה לפעוטות, גם בשל טשטוש ונתק ממעשיה ושימוש במינימליזציה להתנהגותה התוקפנית. **האווירה בגן בין הסייעות הנאשמות בפרשה נתנה לגיטימציה ונרמלה את ההתנהגות האלימה.** הנאשמת היתה נתונה במצב דחק סביב מצבה האישי ולנוכח קשייה בעבודה אשר התנקזו לרגשות כעס וזעם ובאו לידי ביטוי בהתנהגותה האלימה. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את תפיסתה העצמית הנורמטיבית, הכרתה הראשונית בבעייתיות שבמעשיה והבנה לכעס המשפחות. כן ההתרשמות כי להליך המשפטי אפקט מרתיע עבורה.

שירות המבחן המליץ על הטלת עונש של מאסר בפועל כדרך להצבת גבול מוחשי לאלימות, תוך מתן משקל להיעדר עבר פלילי ולהכרה הראשונית בבעייתיות שבמעשיה, זאת לצד מאסר מותנה ופיצוי.

הנאשמת 3

6. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשמת בת 52 נשואה ואם לארבעה ילדים וסבתא לנכדים. החלה לעבוד לפני כעשור כסייעת בגני ילדים. עבדה כשלוש שנים בגן בו ביצעה את העבירות. שיתפה כי מעצרה, ניהול ההליך הפלילי ותגובות הורי הגן, גרמו לה לקשיים רגשיים משמעותיים בגינם פנתה לפסיכיאטר. מחוות דעת פסיכיאטרית מחודש אוקטובר '22 עלה כי מדווחת על הפרעות שינה קשות, סינטי לילה והתעוררות בבהלה. במהלך היום עולים זיכרונות באופן טורדני ובלתי רצוני מחוויות המעצר וממעשי העבירה. זיכרונות אלה גורמים לה לסבל, רגשות אשם ובושה. סובלת ממצב רוח ירוד, תחושות ייאוש, חוסר אונים, חוסר הנאה ואובדן עניין בחיים. כמו כן חווה עייפות והתקפי חרדה. אובחנה כסובלת מפוסט-טראומה כרונית והפרעת דיכאון חמורה והומלץ על טיפול תרופתי.

הנאשמת ללא עבר פלילי. הומלץ בהליך המעצר על שחרורה ממעצר נוכח התרשמות מסיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה. ביחסה לעבירות, התקשתה להכיר בכך שביצעה את המעשים, ביטאה צער וחרטה על מעשיה אשר אינם משקפים לדבריה את מסירותה כלפי ילדי הגן. הנאשמת תארה כי באותה עת חוותה מתח רב נוכח קשיים כלכליים. כמו כן תארה כי עבדה כסייעת בקבוצת התינוקות, להם היתה מסורה ונהגה להפגין את אהבתה כלפיהם. מנגד תארה קושי פיזי ונפשי לעמוד במשימות שהוטלו עליה במסגרת עבודתה, אולם בשל קשייה הכלכליים חשה הכרח לעבוד שעות נוספות גם כאשר זה היה מעבר ליכולותיה. מצב זה העצים את חווית הלחץ, התסכול והכעס. הנאשמת תארה שהיתה ממוקדת בהשלמת משימותיה בטיפול בתינוקות ולא ייחסה חשיבות לאופן בו ביצעה את משימותיה והתקשה להתייחס למצבם של התינוקות. בעת ביצוע העבירות לא הפנימה כי פועלת שלא כשורה ורק לאחר הצפייה בסרטונים בחקירותיה הבינה שהתנהגותה פוגענית.

בסיכום התרשם שירות המבחן כי הנאשמת אימצה דפוסים מרצים כאשר עיקר משאביה וכוחותיה מופנים למילוי צרכיהם של בני משפחתה. במסגרת עבודתה פעלה באופן משימתי ומנותק רגשית, תוך קושי לעמוד במוטל עליה. כגורמי סיכון מנה שירות המבחן את חומרת העבירות והנזק שגרמה, קשייה להבחין בזמן אמת כי מדובר

בהתנהגות פוגענית, עמדותיה המקלות ראש באשר להתנהלותה, כאשר הציגה את כוונותיה כטובות, ועלתה התרשמות מעיוותי חשיבה בהקשר זה. לנאשמת קשיים להתמודד בדרך מקדמת עם תחושות תסכול ולשתף בקשייה. כגורמי סיכוי מנה שירות המבחן את תמיכת משפחתה, ההרתעה מההליך המשפטי, פנייתה לטיפול פסיכיאטרי, והעובדה שאינה עובדת בתחום עיסוק זה.

שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית תוך מתן משקל למצבה הרפואי והנפשי כדי שתוכל לקבל טיפול מתאים למצבה במסגרת שב"ס.

הנאשמת 4

7. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשמת בת 40 נשואה ואם לארבעה ילדים צעירים. לאורך השנים עבדה כמטפלת בילדים במספר מסגרות. תארה סיפוק ושביעות רצון מתחום עבודתה ושללה תחושות תסכול או קושי הקשור לעבודתה. בתה הבכורה משולבת בחינוך מיוחד נוכח קשיים רגשיים וילדיה התאומים אובחנו על הספקטרום האוטיסטי והושמו במסגרת המתואמת לצרכיהם. תקופת מעצרה נחוותה באופן קשה ורגרסיבי על ידי ילדיה נוכח השינוי בשגרת חייהם.

הנאשמת ללא עבר פלילי. ביחסה לעבירות תארה כי באותה עת חוותה לחץ נוכח בידודים חוזרים של ילדיה בתקופת מגפת הקורונה, כאשר בשל עבודתה לא התאפשר לה לשהות לצדם וכן בשל הדרדרות בקשר הזוגי. לדבריה נגררה לתוך התנהלות בלתי תקינה ששררה בגן, מבלי שנתנה את דעתה לכך באותה עת. בטאה בושה וחרטה בגין מעשיה. באשר להאכלת הפעוטות בכוח, הסבירה שלא ראתה בכך פסול אולם כיום מכירה בבעייתיות שבכך. כן מסרה כי בשלב מסוים החלה להכיר בהתנהלותן הבעייתית של קולגות בעבודה ודווחה על כך להנהלת הגן.

לאחר מעצרה, פנתה לטיפול בתחום השליטה בכעסים שכלל 3 מפגשים, למדה שעליה לשתף ברגשותיה וכן לנתק מגע בעת משבר. בהמשך פנתה לטיפול פרטני אצל עו"ס פעם בשבוע למשך שנה. ניסיונות שירות המבחן לאתר את העו"ס המטפלת לשם קבלת אינפורמציה, לא צלחו. בהמשך פנתה לטיפול פסיכולוגי דרך קופת החולים ונמצאת בטיפול מזה כארבעה חודשים. הפסיכולוג המטפל מסר כי מתקיימים מפגשים אחת למספר שבועות שעיקרם סיוע במצבה הרגשי. להתרשמותו מדובר בטיפול נקודתי לתקופה בה היא חווה מצוקה וכי הוא מסופק באשר להתאמתה לטיפול ממושך.

מסיכום ביקור אצל פסיכיאטר מחודש נובמבר 21' עלתה התרשמות ממצב רוח ירוד ואפקט דכאוני, אבחנה לתגובה הסתגלותית למצב שהתהווה לאחר מעצרה. הומלץ על טיפול בשיחות.

בסיכום התרשם שירות המבחן כי הנאשמת מתמודדת עם תחושות מתח ומצוקה נוכח ההליך המשפטי. כמו כן מתמודדת עם קשיים ואתגרים הקשורים במצב ילדיה ובמשך תקופה אצרה בתוכה תחושות תסכול ומצוקה מבלי ששיתפה את סביבתה. בהתייחסותה לעבירות, הנאשמת מכירה בכך שהתנהלה באופן בעייתי, אך היא מתקשה לקחת אחריות על חלקים משמעותיים, תוך שמשליכה את האחריות על סביבת עבודתה ומצמצמת את חומרת מעשיה. יתכן שנתנית ההצדקות למעשים נובעים מקשייה להכיר בחלקיה הפוגעניים. להערכת שירות המבחן היתה נתונה במצב דחק נוכח קשיים בקשר הזוגי וגידול ילדיה בעלי הצרכים המיוחדים ובפרט בתקופת הקורונה, אשר התנקזו לרגשות כעס וזעם שבאו לידי ביטוי בהתנהגות אלימה. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את תפיסתה העצמית הנורמטיבית, הכרתה הראשונית בבעייתיות במעשיה, השתלבות בטיפול והבעת רצון להימנע מביצוע עבירות נוספות וכן תחושות הרתעה מההליך המשפטי.

שירות המבחן המליץ על הטלת עונש של מאסר בפועל שיהווה גבול מוחשי להתנהגות אלימה וכן על שילובה בטיפול במסגרת שב"ס.

עדויות הורי הנפגעים והצהרות נפגעי העבירה (תע/1)

8. **עדות אמו של ת.ס.** - העידה כי בנה נכנס לגן בגיל 3.5 חודשים ובתוך זמן קצר חל בו שינוי שכלל קשיים בשינה, התעוררות מסויטים, עצבנות וקושי להרגיעו. בגיל שנה חלה הדרדרות נוספת והתנהגותו הפכה לאלימה באופן חריג, התפרצויות בכי ואלימות שהופנתה כלפי הוריו. ההורים הופנו לטיפול רגשי, והם פנו בעקבות החמרת התנהגותו האלימה למכון להתפתחות הילד לשם אבחון. למרות המתואר לא העלו בדעתם שמקור הבעיה היא בגן. חשה שהקרקע נשמטה מתחת לרגליה כאשר קיבלה את ההודעה אודות ההתעללות שבוצעה בגן, סבלה מחרדה ממועקה נפשית. רק לאחר שאמרה לבנה שהוא לא יחזור יותר לגן הוא סיפר שהנאשמות מרביצות. ראתה בסרטונים שהכו אותו בראש, גררו אותו ואפילו בעת שישן היכו בראשו. לא הצליחה לשמור על בנה, לא הבינה את הסימנים ואת הסיבה לקשייו וכשלה בהגנה עליו. בנה החל לדבר רק לאחר עזיבת הגן, עד היום מתקשה להתקרב לאנשים מבוגרים ולוקח זמן רב עד שרוכש אמון באנשים. הוא שולב בטיפול נפשי בעקבות הטראומה שחווה וכן הידרותרפיה. נמצא בתהליך של העברה לחינוך מיוחד. ההורים אף הם פנו לטיפול רגשי סביב הטראומה והתקפי החרדה מהם סובלים עד היום. נאלצו לעבוד דירה כיוון שהסביבה עוררה טריגר לתחושות קשות. עד היום בנה סובל מהתקפי זעם, חרדה וסייטי לילה שמפיעים על כל המשפחה. ההורים חווים בעקבות המצב קשים בזוגיות, בהורות, וחוסר אמון באנשים.

9. **עדות אמו של ל.ו.** - העידה כי בנה השתלב בגן בגיל שנה, לאחר מספר חודשים החל לחזור הביתה עם עיניים נפוחות מבכי, רעב, מקיא, ולא פעם עם סימנים כחולים על גופו. הוא החל לסרב להיכנס לגן בבקרים, וצלע במשך מספר שבועות מבלי שנמצאה סיבה לכך. חל שינוי בהתנהגותו, החל לנהוג באלימות כלפי אחיו והוריו, התקפי זעם וחרדה מאנשים זרים, בכי בלתי פוסק בלילות, וצרחות כאשר נשמעת דפיקה בדלת. הם דרשו תשובות מצוות הגן, אך נענו שהכל תקין ומקור הבעיה היא בילד או בהורים. לאחר מספר שבועות האמת נחשפה ועמה כאב וייסורים. היכו את בנה בראש עשרות פעמים בידיים ובאמצעות חפצים, זרקו לעברו חבילת מגבונים שוב ושוב על פניו, משכו בשערו, השפריצו עליו מים ודחפוהו בכוח עד שנפל ואיש לא נחלץ לעזרתו. חייהם הפכו למרוץ של בדיקות, טיפול, פיזיותרפיה, קלינאית תקשורת, טיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים. אף היא טופלה נפשית וזוגית. גם ילדי המשפחה הנוספים שלמו מחיר וכל הבית קרס. הם עברו לעיר אחרת בשל הקושי לראות את הגן בכל יום. בנה אובחן כסובל מפוסט-טראומה ומקבל כיום סל שילוב של החינוך המיוחד, הוכר כסובל מנכות בשיעור של 50% על רקע נפשי ונעזר בסייעת צמודה בגן. עד היום מסתובב עם מבט מפוחד, התקפי זעם וחוסר אמון באנשים. היא חווה תחושות אשם קשות, איבדו את שמחת החיים ואמון באנשים.

10. **עדות אמו של ר.ס.** - העידה כי חל שינוי בהתנהגותו של בנה לאחר שובו לגן בתום הסגרים בתקופת הקורונה. מילד חברותי ושמח הוא הפך לילד שמחפש לריב, משליך חפצים על אחיו, מרביץ וצוחק. בנוסף מתעורר בבכי בלתי פוסק באמצע הלילה. פנתה מספר פעמים לנאשמת 1 בעניין והיא השיבה שזה שלב התפתחותי. כאשר היה בן שנתיים ו-4 חודשים, סיפר עם יציאתו מהגן שנאשמת 2 הכתה בראשו. היתה המומה והתקשרה לאם נוספת אך סברו שלא יתכן שהסיפור נכון. לאחר מספר ימים התפוצצה הפרשה והיא צפתה בסרטונים. מאותו היום חייה השתנו. הבינה שעליה לפעול כדי שהנזק שנגרם לא ישליך על עתידו, הופנתה למכון להתפתחות הילד, לפסיכולוגים, לפסיכיאטרים. היא

נזקקה לטיפול, ולא הצליחה לחזור עבוד כיוון שכל היום היתה מגיעה לגן וצופה דרך החלונות כיוון שלא יכולה לסמוך על כך שבנה יטפל כראוי. הגננת החדשה אמרה לה שקיים עיכוב התפתחותי ולכן עליו לעבור טיפולים מוטוריים וריפוי בעיסוק. כאשר שולב בגן עירייה הגננת אמרה שהוא לא מצליח להשתלב, עולות תחושות רדיפה, חש שמנסים לפגוע בו, מכה ילדים אחרים ובמשך שנה היו דיונים על דרך לשלבו במערכת החינוך. כיום נמצא בגן רגיל עם סיעת. היא שבה לעבוד לאחר שנתיים. כל התא המשפחתי נהרס.

11. **הצהרת אם נפגעת העבירה ע.ג.** - בתה נכנסה לגן בגיל חצי שנה. עברה שינוי משמעותי, החלה לזרוק אוכל על הרצפה ולאכול אותו. אחיה נפגעו גם הם כאשר לעיתים מחקים את התנהגותה. סובלת מסינטי לילה המלווים בצרחות ובכי ללא הצלחה להרגעתה. שנתה אינה טובה ויש לכך השפעה על תפקודה במהלך היום, על הריכוז, ההבנה, הסבלנות ויכולת למידה. החלה להגיב באלימות כדרך להביע תסכול וכעס, משתמשת במילים לא יפות, בצעקות וצרחות כדרך תקשורת עם סביבתה. הבת וההורים איבדו אמון בבני אדם, כל זר נחוזה כמאיים וכפוטנציאל לפגיעה.

12. **הצהרת הורי נפגעת העבירה ד.ח.** - ד.ח. היתה בגן מגיל 7 חודשים. בעקבות חשיפת הפגיעה האם, שהייתה לאחר לידה, לא הצליחה לתפקד, שהתה עם ד.ח., ישנה עמה בלילות, והאב נאלץ לקחת חופש מהעבודה כי לסייע בבית. ההורים טופלו אצל פסיכולוג מומחה לטראומה. בתם עדיין מתעוררת בלילות בצרחות ולא ניתן להרגיעה. במשך תקופה היתה חונקת את עצמה באמצעות חיתול בד ומרביצה לעצמה בראש וקיימים התקפי זעם. טופלה במכון להתפתחות הילד וההורים קבלו הדרכה מתאימה.

13. **הצהרת אם נפגע העבירה א.ד.** - תארה כי כחודשיים טרם חשיפת הפגיעה, א.ד. החל להתעורר בלילות, ומבקש לעבור למיטת ההורים. עד היום לא מצליח לישון לילה שלם במיטתו. הוא מתקשה לסמוך על אנשים, לא סומך על הסייעת בגן החדש ולא מאפשר לחבק אותו. היה בטיפול פסיכולוגי במשך שנה, בעקבותיו הוא נפתח יותר אך עדיין חשדן לדמויות חדשות. טופל במשך שנה וחצי אצל קלינאית תקשורת בשל עיכוב שפתי. ממתין להשתלב בטיפול של ריפוי בעיסוק ולאבחון פסיכולוגי.

14. **הצהרת אם נפגע העבירה י.ח.** - הפגיעה השפיעה על כל תחומי החיים, היא עזבה את עבודתה עם חשיפת הפגיעה למשך מספר חודשים, ושהתה עם בנה בבית עד לשילובו במסגרת חדשה. תהליך ההסתגלות למסגרת היה ארוך וקשה עד שהצליח להישאר בגן במשך יום שלם. הוא חווה עד היום התפרצויות זעם, מרביץ לעצמו ולבני המשפחה, משליך חפצים, מתעורר בלילות בבכי ומתקשה לישון לילה שלם. לא מאפשר לצוות הגן החדש להתקרב אליו, יש ימים שלא משתתף בפעילות בגן, לא אוכל ולא משחק. הוא חרד להיות לבדו גם בבית, לא אוכל לבד ולא הולך לשירותים לבד. נמצא בטיפול פסיכולוגי. האמון של ההורים באנשי החינוך נפגע והם הגיעו כל שבוע כדי לצפות בסרטוני האבטחה ולשוחח עם הצוות. מאז האירועים, האב כמעט ולא עבד ומצבם הכלכלי נפגע. שתי האחיות נפגעו אף הן בשל הפגיעה בתפקוד של ההורים. ההורים טופלו בטיפול זוגי ובהדרכת הורים. חוו התקפי חרדה וקיבלו טיפול תרופתי הרגעי.

15. **הצהרת אם נפגעת העבירה א.נ.כ.** - הנזק הרגשי שנגרם לבת כולל חרדת נטישה כאשר היא מתקשה להיפרד ולהיכנס לגן, חרדה לשהות לבדה, נוהגת באלימות כלפי סביבתה, משליכה חפצים ומכה את עצמה. היתה בטיפול פסיכולוגי במשך שנה וחצי. עד היום משליכה מזון על הרצפה ואוכלת אותו, מתעוררת בבכי בלילות. מתמודדות עם קושי בוויסות חושי ובעיות אכילה. בני הבית חוו תקופה

ארוכה של התקפי חרדה, לילות ללא שינה באופן שפגע בתפקודם בעבודה. ההורים התמודדו עם מצב נפשי קשה ופגיעה בתפקוד, והוריהם נאלצו לסייע להם. חווים חוסר אמון באנשים, תחושות כעס וחרדה.

16. **הצהרת אם נפגעי העבירה ל.מ. וא.מ.** -ל.מ. היתה בקבוצת הבוגרים והוכנסה לקבוצת הפעוטות כעונש, שם הושלכה עליה חבילת מגבונים והיא ישבה בעצב בצמוד לקיר. סיפרה שקיבלה עונש לא נעים וכאשר האם ניסתה לברר אודות העניין נאמר לה שהכל בסדר. בתה הצעירה היתה בתינוקיה, היתה חוזרת מהגן עם מוצצים מלוכלכים, דחפו לה אוכל בעזרת מוצץ למרות שהיתה לה בעיית אכילה.

17. **הצהרת אם נפגע העבירה נ.ב.** -בנה נכנס לגן בגיל 4 חודשים, היה שב מהגן עייף ומותש. באחד הימים שב עם חבלה ונפיחות במצח, ביום אחר שב עם שריטה. הוא נכנס לגן בריא, ומאז הוא זקוק לאמו לידו בכל עת אחרת בוכה, בחרדות מאנשים זרים ולא נותן לאף אחד להרימו או לשחק עמו. התקשה מאוד להסתגל לגנים הבאים, עד היום לא ישן לילה שלם וזקוק לנוכחות הוריו לידו. האב הפסיד מקום עבודה בשל הצורך להישאר עם הבן בבית והאם היא המפרנסת היחידה. ההורים עצמם סובלים מחרדות ומטופלים, מצבם השפיע גם על ילדיהם הנוספים. בשל הקשים במפגש עם משפחת אחת הנאשמות, עזבו את ביתם ועברו דירה.

18. **הצהרת אם נפגע העבירה א.ע.** - בנה נכנס לגן 3.5 חודשים, היה ילד רגוע ושקט והפך לילד סוער. היה מתעורר בצרחות בלילות, מתקשה לישון, אוכל רק לאחר שמשליך את האוכל לרצפה, נוהג ב אלימות ומרבה לבכות. האלימות שמפעיל בגן החדש קשה להכלה. חווה חרדת נטישה, ובשל קשייו בשינה תפקודו במהלך היום נפגע כאשר הוא עייף וכועס. ההורים אבדו אמון באנשים ומתקשים לסמוך על אנשי חינוך.

19. **הצהרת אם נפגע העבירה ה.ב.** - בנה סובל מבעיות התנהגות קשות ואלימות בלתי פוסקת. אכל במשך תקופה ארוכה מהרצפה, התקשה להסתגל לגן חדש, רוצה להישאר בבית כל הזמן, סובל מחרדת נטישה. האם עצמה אובחנה כסובלת מפוסט-טראומה ומטופלת תרופתית, סובלת מהתקפי חרדה. ההורים התקשו לתפקד, האב לא עבד במשך חודשיים והאם עזבה את עבודתה בשל מצבה הנפשי ועד היום אינה עובדת.

ראיות ועדויות נוספות לעונש

20. דיסק ובו סרטונים המתעדים חלק מהעבירות, ואסופת מאמרים על אודות התעללות בילדים בגיל הרך (תע/2).

הנאשמת 1

21. **עדויות של מר אברהם סעד, בעלה של הנאשמת 1** - נשוי לנאשמת כעשרים שנים. הקשר שלה עם הילדים מאוד משמעותי, היא אמא מדהימה ואדם טוב שכל חייה הושקעו בגידול הילדים. מאז שנעצרה חייהם השתנו מקצה לקצה, עזבו את ביתם, ילדיהם נפגעו ועולמם קרס. הילדים ספגו השפלות ואמירות קשות בבית הספר ובשכונה. השליכו אבנים וביצים על ביתם במהלך הפגנות. בתם הקטנה נבהלת בכל פעם שמרימים את הקול בחשש ששוב מתקיימת הפגנה או שבאים לקחת את אמה. עד היום הילדים מסתגרים בחדרם וחוששים לצאת מהבית. הבנות הן בגיל ההתגברות וזקוקות לאמן. הוא חלה בסרטן ועבר סדרת טיפולים וכיום ממתין לביקורת אודות מצבו הרפואי. מאז חשיפת

הפרשה ומחלתו הם הגיעו למצב נפשי וכלכלי קשה. עובד ברבע משרה בלבד ונתמך קצבת ביטוח לאומי. אשתו הנאשמת סובלת מדיכאון קשה, מטופלת ע"י פסיכולוג ובמעקב פסיכיאטרי וטיפול תרופתי. מתנצל בפני הורי הגן. חושש שמשפחתו תתמוטט אם יושת עליה עונש מאסר ולא יודע כיצד לגדל ילדים לבד.

22. אסופת מסמכים (נע/1) - שני מכתבי תודה מהורי ילדי הגן על הטיפול המסור של הנאשמת בילדים; חוות דעת וסיכום טיפול שנערכה ע"י עו"ס סיגל צ'רקה מיום 12.12.22 ממנו עולה שהחלה את הטיפול בדצמבר 20' ומגיעה לטיפול פעמיים בשבוע בנוסף לטיפול תרופתי ומעקב פסיכיאטרי. תואר מצבה הנפשי המורכב והרושם להפרעה פוסט-טראומטית, חווה תחושות אשם, זקוקה לתמיכה אינטנסיבית. הומלץ להימנע מעונש מאסר בשל חשש מהחמרה משמעותית במצבה הנפשי; מכתב מפסיכיאטר מיום 2.10.22 ממנו עולה שסובלת מהפרעת הסתגלות חרדתית-דכאונית עם רכיבים פוסט טראומטיים. מקבלת טיפול תרופתי נוגד חרדה ודיכאון. מצבה הנפשי מחמיר לקראת דיונים בבית המשפט. סיכומים רפואיים אונקולוגיים בעניינו של בעלה.

הנאשמת 2

23. **עדות מר אהרון שויד בעלה של הנאשמת 2** - הוא והמשפחה מביעים חרטה עמוקה. הנאשמת מתחרטת על מעשיה. מטופלת על ידי פסיכולוג בשל מצבה הנפשי. בנם בן ה-14 חווה יחד איתם וונדליזם ואלימות. נאלץ להבריח אותו לקרובי משפחה. נאלצו לעבור מספר פעמים דירה, כיוון שבכל מקום אליו הגיעו, עשו להם נזק לבית, איימו וקיללו. מצבם הכלכלי נפגע מאוד, בחודשים האחרונים אינו עובד בשל תאונת עבודה, נתקו אותם מחשכל וממים ובשל חובות יש הוצאה לפועל כנגדם. מאסר יפגע בעיקר בבנם.

24. **עדות הגב' שיר גרוואני, אחייניתה של הנאשמת 2** - הנאשמת מביעה חרטה עמוקה, חזרה בתשובה ממקום של חרטה והבנה שמעשיה אינם בסדר ולא תשוב לעשותם. כשהנאשמת היתה בבית משפחתה, נערכו הפגנות שכללו צעקות ואיומים, הנאשמת נכנסה ללחץ, רעדה ופחדה והצטערה שהביאה את העול הזה על משפחתה. המשפחה חוותה השפלה נוראה, השליכו חפצים לתוך ביתם. כתוצאה מכך הנאשמת ומשפחתה עברו לעיר אחרת, ובנה שהיה אז כבן 13 חווה דברים איומים, מצבו הנפשי נפגע והוא עבר טיפולים. הוא התמודד עם סיוטים כאשר אמו היתה במעצר, הסתגר בבית ועד היום אינו יוצא מהבית, חושש שידעו מי זו אמו ולחווה מחדש את ההשפלות שחווה.

25. **עדות הגב' יסמין שלמה** - מכירה את הנאשמת 2 מזה כשנתיים, אם לארבע ילדים, חלקם עם צרכים מיוחדים. הנאשמת מסייעת לה בטיפול בילדיה אשר אוהבים אותה מאוד.

26. אסופת מסמכים (נע/2) - מכתבים מבית הספר בו לומד בנה של הנאשמת מהם עולה שמרבה להיעדר, תפקודו הלימודי נמוך וכך גם מצב רוחו, עולות בעיות משמעת והתקפי זעם וההערכה היא כי התקופה המורכבת שעוברת על המשפחה משפיעה על מצבו הרגשי; התרעה לפני תביעה בגין חוב לחברת האשראי וכתב תביעה מחברת האשראי; מסמכים בנוגע למצב הכלכלי. מכתבים של שכנות ומכרות של הנאשמת, אשר תיארו את עזרתה של הנאשמת בטיפול בילדי השכנה; מכתב מטעם הנאשמת - מעולם לא הסתבכה עם החוק בעבר, מבקשת סליחה, ומבקשת לתת לה הזדמנות לשקם את חייה, הפנימה את חומרת העבירה ומתחרטת על מעשיה. חוו מספר מקרים של אלימות פיזית, מילולית ופגיעה ברכוש מצד הורי הגן, ולמרות זאת היא מבינה את רגשותיהם. עקב המצב הכלכלי

הקשה, הם עלולים להיוותר ללא קורת גג אם תשלח למאסר.

הנאשמת 3

27. **עדות הגב' אתי קיטל, בתה של הנאשמת 3** - נשואה ואם לשלושה ילדים שאמה גידלה אותם כמו שסייעה בגידולם של ילדים רבים, שקבלו מאמה חום, אהבה וטיפול מסור. הנאשמת סבתא ל-7 נכדים, מאז ומעולם הם היו כל עולמה. היא אישה תמימה וצנועה. גדלו בבית חם ואוהב, שבו החינוך והערכים מעל הכל, הנאשמת הקדישה את חייה לגידול ילדיה. מעולם לא עברו על החוק. הסיטואציה זרה וקשה לכל המשפחה, עברו ייסורים, ספגו קללות ואיומים ברחוב ובטלפון. העדה עצמה סבלה מדיכאון ומחרדות בעקבות המצב. הנאשמת התמודדה כל חייה עם קשיים וכיום מתמודדת עם הפגיעה בשמה הטוב. היא עצובה, מושפלת וסובלת מדיכאון וחוסר שינה. מטופלת תרופתית. מאז נחשפה הפרשה חייה של הנאשמת נהרסו לגמרי, היא מצטערת על מעשיה. לא היתה לה כוונה לפגוע או להזיק. היא היתה מסורה לילדי הגן, ואהבה אותם. האכילה אותם בכוח כדי שלא יישארו רעבים, ולא הבינה שילד עלול להיחנק מכך. מבקשת חמלה עבור אמה שכוונתה היתה לדאוג לילדים. מתנצלת בשם אמה בפני ההורים.

28. **אסופת מסמכים (נע/3)** - חוות דעת פסיכיאטרית. המצב הכלכלי הקשה של המשפחה בתקופה שקדמה לעבירות נוכח משבר הקורונה הוביל למתיחות עם בעלה ולחרדה מתמדת. באותה עת עבדה שעות רבות בגן, כמעט ולא תקשרה עם בני משפחתה ומצבה הנפשי החמיר. במהלך מעצרה חוותה שרשרת אירועים טראומטיים, סבלה מהתקפי חרדה ומפחד ממקומות סגורים. חוותה התקפי אסטמה ופניקה, כמעט שלא ישנה, פחדה מאסירות נוספות, איבדה ממשקל גופה. לאחר שחרורה ממעצר חוותה משבר קשה נוכח ההפגנות שקיימו ההורים מחוץ לביתה וניסיונם לפגוע בה פיזית בעת הדיונים הראשונים בבית המשפט. סובלת מהתקפי פאניקה וחשה מאוימת, מדוכאת וחסרת אונים. שרויה במחשבות טורדניות על עתידה ועל מעשיה בעבירות, מתחרטת שהאכילה את הילדים בכוח ומביעה רגשי אשם. תארה מצבי לחץ בעת שעבדה בגן סביב הצורך לספק את צרכיהם של מספר תינוקות בו זמנית. חשה בוש במעשיה. אובחנה כסובלת מדיכאון מג'ורי והומלץ על טיפול תרופתי. לדעת הפסיכיאטרית אינה מסוגלת לשאת בעונש מאסר עקב התקפי פאניקה חריפים, היותה בדיכאון עם סימנים מג'וריים ומחשבות אובדניות קונקרטיים.

הנאשמת 4

29. **מר אתי שרגני, בעלה של הנאשמת 4** - הנאשמת עבדה במשך שנים רבות בגני ילדים ותמיד קיבלה הערכה מהגננות שעבדו איתה, וטיפלה בילדים ברכות. היא אם חמה ואוהבת. מבקש סליחה בשמה ובשמו. הם הורים לארבעה ילדים, שניים מילדיהם על הרצף האוטיסטי. כאשר הנאשמת היתה עצורה היה לו לקשה לטפל לבדו בארבעה ילדים ובפרט לנוכח צרכיהם המיוחדים. הילדים חוו קושי כשאמם נעדרה, בכו ורצו את אמם ולא הבינו לאן היא נעלמה. היתה נסיגה משמעותית בהתנהגות של הילדים באותה התקופה, הבן פיתח התנהגות כפייתית, הפסיק לתקשר עם אנשי המקצוע בגן בו נמצא, הבת בכתה וצרחתה, וחלה נסיגה בשליטה על צרכים. מחלקת הרווחה שלחה אישה שתסייע אולם היא עזבה כיוון שהיה לה קשה. בני המשפחה המורחבת נתקו כל קשר והוריהם מבוגרים וחולים ולא יכולים לסייע. הרגיש אז שהוא מתפרק, סבל מדיכאון ועד היום מטופל תרופתית. הנאשמת חזרה מהמעצר אישה אחרת, משהו נשבר בה. היא עדיין בוכה המון ומתחרטת על מעשיה. ביום שחרורה ממעצר נערכה הפגנה מול בית הוריו, השליכו דברים על הבית ופגעו באמו. למחרת נערכה הפגנה מול בית הורי

הנאשמת. לאחר שחרורה היא פנתה לטיפול במשך שנה והם הלכו ביחד לסדנה לטיפול בכעסים. התנדבה בארגון פתחון לב, מתנדבת בבית תמחוי, אך לאחר שזיהו אותה, נאלצה לעזוב. כיום היא עובדת בחברת ניקיון. במסגרת ניסיונה לתקן את דרכיה היא רצתה להשתלב בקבוצה לטיפול באלימות, אך לא מצאה קבוצה כזו. ניסתה לפתוח מקום שיטפל בנושא ויעביר הדרכות לגננות, אך ללא הצלחה. עברה על המשפחה תקופה קשה מבחינה נפשית, מצב הילדים ומבחינה כלכלית. ויתרו על חוגים לילדים ונמנעים לצאת עמם לבילויים. הילדים חוו רגרסיה משמעותית ומקבלים טיפול רגשי.

30.

אסופת מסמכים (נע/4) - החלטת ועדת אבחון של משרד החינוך בנוגע לבתה של הנאשמת; סיכום ביקור במרפאה להפרעות התפתחות של בתה הנוספת ובנה ובו המלצות להמשך הטיפול; סיכום טיפול של הנאשמת במסגרת מרכז מחוברים שנערך ע"י ד"ר גילי תמיר - הדוח מציין שהנאשמת שולבה בטיפול ייעודי בתחום האלימות למשך שנה. ביטאה תחושות חרטה ובושה על מעשיה, וסיגלה לעצמה פעולות אדפטיביות להתמודדות במצב סיכון. הנאשמת מתקשה להבין מסרים מופשטים וזקוקה לתיווך טיפולי, מצב זה הפך את הטיפול למורכב וארוך. בתקופת ביצוע העבירות היתה במתח נפשי רב נוכח קשיים בזוגיות וחרדה כלכלית בשל מגבלות הקורונה. ניסתה להתריע אודות התנהגות אלימה מצד סייעות בגן, אך ביטלה את דבריה. קיבלה את המסר מהסייעות שהיא מגזימה. אמרה שבטחונה הנמוך הביא אותה להיסחף להתנהגות אלימה אותה פרשה כנורמה מקובלת. הנאשמת מתמודדת עם אתגרים רבים במשפחתה, בתה הבכורה סובלת מקשיים רגשיים ולימודיים ומשולבת בחינוך מיוחד, ילדיה התאומים אובחנו על הספקטרום האוטיסטי. מעצרה הוביל לפגיעה קשה בילדיה ולנסיגה בתפקודם. עולה חשש משמעותי לפגיעה בילדיה אם תשלח למאסר. פרסום הפרשה בתקשורת הוביל לניתוק קשר ותמיכה של חברים ובני משפחה; מכתב מהפסיכולוג ראובן גרין אליו פנתה הנאשמת לשם הערכת מידת הנזק שיגרם לילדיה עקב מאסר שיוטל עליה. הפסיכולוג העריך כי ההורים מטפלים בילדיהם באהבה ובמסירות, אין להורים מערכות משפחתיות או אחרות שיוכלו לתמוך באב ולעזור לו בתקופת המאסר. היעדר התמיכה הוא דבר מדאיג בהתייחס להשפעת המאסר על התפתחותם הנפשית של כל ילדי המשפחה. הסיבות לקשיים הצפויים לילדים כוללות את מבנה האישיות החלש מאוד של שני הילדים שעל הרצף האוטיסטי והמצוקות הנפשיות של הבן, הקשיים המשמעותיים של האב לנהל שיח רגשי ואי קיום מערכת תמיכה שתוכל לסייע לאב; הערכת מצב רגשית של בן הנאשמת שנערך ע"י אשר אדלשטיין פסיכותרפיסט, ממנו עולה כי הבן מטופל מאז חודש מאי 21', בעל אינטליגנציה גבוהה מאוד. סובל ממוצקה רגשית, חרד מאוד לגורל אמו ודואג לגבי העתיד; אישור מגב' עדה מימון ממכללת אמביציות כי הנאשמת עברה תהליך לשחרור מכעסים, ניכר שהפנימה טכניקות לשליטה עצמית ולמדה ליישמן; אישור מאמיר כספי פסיכותרפית במסגרת קופת החולים. התקיימו 7 מפגשים מאז חודש מאי 22', במהלך השיחות ניכר כי היא מבינה את חומרת העניין ומביעה חרטה. המקרה השפיע עליה באופן משמעותי וכך גם על ילדיה; מכתב המלצה מטעם ד"ר שחר רביד הוטרניר העירוני ממנו עולה כי הנאשמת מתנדבת בשירות הוטרניר מזה מספר חודשים, באופן מסור ואחראי; מכתב מהגב' אווה פנש מנהלת בית התמחוי ברמלה ממנו עולה כי הנאשמת החלה להתנדב במקום, הצליחה להשתלב במהירות ולהתחבב על כולם, כאשר התנהלותה אחראית וחמה; מכתב תודה מעומתת פתחון לב על תרומתה למקום; מכתב מאת אביה של הנאשמת - תאר את מצבו הרפואי הקשה אשר הדרדר בעקבות הדאגה לבתו בעקבות הפרשה ובקשתו להקל בעונשה כדי שיוכל לראותה משתחררת מהמאסר בטרם מותו; מכתב מחמותה של הנאשמת - תארה את הנאשמת כאם טובה הדואגת לילדיה וכי עברה תהליך טיפולי שהוביל לשינוי מהותי בהתנהגותה, ועוד.

טיועוני הצדדים

31. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד עינב וינוגרד, הנאשמות הורשעו בכך שביצעו במהלך התקופה הרלוונטית סדרה ארוכה של מעשי תקיפה והתעללות ב-26 מילדי הגן יום אחר יום. חלק מהילדים נפגעו מיותר מנאשמת אחת. הנאשמת 1 פגעה ב-19 ילדים, הנאשמת 2 פגעה ב-10 ילדים, הנאשמת 3 פגעה ב-8 ילדים והנאשמת 4 פגעה ב-9 ילדים. הנאשמות משכו פעוטות בידיים וברגליים, אחזו בהם בחוזקה, הרימו והטיחו אותם למזרונים או על כיסאות, סטרו להם והשליכו חפצים שונים לעברם. הנאשמות 1-2 נהגו בנוסף להשפיל את הפעוטות תוך שהן מפזרות חטיפים על הרצפה וגורמות להם לאכול מהרצפה. הנאשמות 3-4 נהגו בנוסף להאכיל את התינוקות בכוח, בניגוד לרצונם ולהתעלם מבכייהם. כל דמות שהפעוטות פגשו כאשר הגיעו לגן היתה דמות מתעללת. במהלך 28 ימים, ההורים שלחו את ילדיהם לגן מבלי לדעת על אודות הזוועות שילדיהם חווים בגן. פוטנציאל הנזק הוא רב וכולל סיכון לחנק של התינוקות כאשר מכסים את ראשם ביד ודוחפים את ראשם למזרן. הנזק שנגרם לנפגעי העבירה הוא רב ופורט בעדויות הוריהם ובתצהירים שהגישו. הערך החברתי שנפגע ממעשי הנאשמות הוא הזכות לשלמות הגוף והנפש. הנאשמות הפרו את חובתן לשמור על שלומם, בריאותם, כבודם ורווחתם של הקטינים, ובנוסף פגעו בזכות לשלומם הנפשי של הורי הפעוטות וכלל הציבור. חשיפת מעשים מסוג זה משפיעה על כל הורה ששולח את ילדו לגן ויוצרת פחד בציבור ועושה עוול לכלל הגננות שנחשדות כמי שעלולות להתעלל בפעוטות.

מדובר בנפגעי עבירה בני מספר חודשים, אשר אינם יכולים לתאר את הנזק שנגרם להם. מחקרים מלמדים שזיכרונות מטרומה נותנים אותותיהם באופן התנהגותי, וגורמים לפחדים, שינוי אישיותי והשלכות שליליות נוספות שכוללות פגיעה קשה באמון בדמויות מטפלות. מאחורי כל אחד מ-26 נפגעי העבירה עומדת משפחה שנפגעה. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה נוכח ריבוי הקורבנות, גילם, היותם פעוטות חסרי ישע לחלוטין, תדירות האלימות וריבוי הנאשמות. מדובר בהתעללות בעלת מאפיינים פיזיים ונפשיים. האלימות הסתיימה רק עם חשיפת הסרטונים, ולא בהחלטה של הנאשמות לחדול מהמעשים.

לשיטת המאשימה יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחת משלוש העבירות המרכזיות: תקיפה סתם - המתחם מתחיל מ-3 חודשי מאסר לכל עבירה; תקיפת קטין הגורמת חבלה - המתחם מתחיל מ-6 חודשי מאסר לכל עבירה; והתעללות בקטין - המתחם מתחיל ב-18 חודשי מאסר לכל עבירה.

בהתייחס לגזר הדין שניתן בפרשת מעודה, שם עתרה המאשימה לעונש של 14 שנות מאסר בגין 18 עבירות התעללות ו-13 עבירות תקיפת קטין, כאשר היא היתה הגננת ובעלת הגן, ונדונה לעונש של 9.5 שנות מאסר. במקרה זה עותרת המאשימה למחצית העונש אשר לו עתרה בעניין מעודה - קרי ל-7 שנות מאסר. דרגת ההתעללות שביצעו הנאשמות 1-2 דומה ודרגת ההתעללות שביצעו הנאשמות 3-4 דומה. הנאשמות 1-2 ביצעו יותר עבירות אך רמת ההתעללות של הנאשמות 3-4 גבוהה יותר, ומכאן שכל הנאשמות נמצאות באותה רמת חומרה ויש להטיל עליהן עונש דומה.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כוללות את היות הנאשמות ללא עבר פלילי, והודו במיוחס להן. לאור העובדה שמדובר ב-28 ימים של ביצוע עבירות חוזרות ונשנות, לא ניתן לראות בכך הסתבכות יחידה. התסקירים שהוגשו בעניין אינם חיוביים, וניכר מהם שהנאשמות אינן מבינות את חומרת מעשיהן ואת הפגיעה שגרמו. הנאשמת 1 - היתה בטיפול עו"ס בשל מצוקה נפשית, היא אשרה בפני שירות המבחן את ביצוע חלק מהאישומים והסבירה שפעלה כך כדי לפרוק את התסכול והכעס שחוותה מהילדים ואת חלק מהאישומים טענה שאינה זוכרת. שירות המבחן התרשם מניתוק רגשי וקושי להפנים את חומרת העבירות, שהיא ממוקדת במחירים האישיים שמשלמת, מחזיקה בעמדה קורבנית ובעיוותי חשיבה כאשר היא סבורה שמעשיה היו כתגובה למעשי הקטינים. הומלץ על ענישה מוחשית. גם בעניין של יתר הנאשמות שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית, תוך

שתיאר את התייחסותו לעבירות ויכולתן לקחת אחריות.

בהיעדר הליך שיקומי ממשי ונסיבות חיים קשות או חריגות, המאשימה עתרה להשית על הנאשמות עונש של 7 שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי.

32. ב"כ הנאשמת 1, עו"ד נס בן נתן, טען כי לא מדובר באישה שהגיעה לגן במטרה לתקוף, אלא באישה שמטפלת בילדים. במאות השעות שצולמו ניתן לראות כיצד היא מטפלת בילדים - מאכילה אותם, מלטפת ומביעה חיבה כלפיהם. כוונתה היתה לטפל בילדים. ההתנהלות היתה אגרסיבית בחלק מהמקרים בשל סיבות פסיכולוגיות. רוב המקרים הם הושבה בצורה אגרסיבית, משיכת ילד ביד בצורה אגרסיבית, זאת תוך כדי הטיפול. הנאשמת הגיעה למקצוע הזה כיוון שהיא אוהבת ילדים. התביעה עותרת לעונש שלא מקבלים עבריינים שדקרו או שדדו לרבות בתיקי אלימות קשה. יש צורך להשיב את המוטטלת של הענישה בתיקים מסוג זה, כיוון שכיום נמצאת במקום קיצוני. האמוציות הקיצוניות הקיימות בתיק זה אינן קיימות גם בתיקי פשע חמור, ואינן צריכות להשפיע. לא מדובר במכת מדינה שמחייבת החמרה בענישה, אלא בעבירות שקרו לאורך כל השנים, אשר נחשפו רק לאחרונה בשל המצלמות המותקנות בגנים. בעבר תיקים מסוג זה היו מסתיימים בענישה קלה. אף אם יש להחמיר בעונשים בעבירות אלה, הרי שיש לעשות כן באופן הדרגתי. העובדה שהעבירות בוצעו לעיני המצלמות ממחישה את חוסר הכוונה לפגוע.

הנאשמת היא אישה חלשה וחולה, אם לחמישה ילדים קטנים. בטחונה העצמי נמוך, יכולותיה נמוכות, סובלת מהפרעה נפשית. בעלה חולה בסרטן, העיד על מה שעברה המשפחה בשנתיים מאז חשיפת הפרשה, ההפגנות שהתקיימו מול ביתם, השלכת חפצים על הבית ועל בית העסק שלו באופן שהצריך אותם לעזוב את ביתם. ארבע בנותיהם הקטנות סובלות מחרדה מכל רחש, מסתגרות, חוששות לגורל אימן שהיא כל עולמן. פרנסתם נפגעה קשות, הבעל שעבר טיפולים קשים במחלתו והוא חושש להשאיר את ילדיהם לבד לאור מצבו הרפואי ואינו יודע כיצד לטפל בהם בגפו. הבנות הותקפו והושפלו בבתי הספר ונאלצו לעזוב למסגרות חינוך אחרות. את המחיר משלמת המשפחה כולה. אין מקום להרוס את חייהם של חמשת ילדיה של הנאשמת. הנאשמת מביעה חרטה על מעשיה, מטופלת על ידי עו"ס אשר התרשמה מפוסט-טראומה עד כדי קושי בתפקוד יומיומי, חרדות ומחשבות אובדניות. המעצר גרם לה לפוסט טראומה כרונית שתלווה אותה כל חייה. הנאשמת תתקשה לעמוד במאסר, וקיים חשש לאובדנות. המלצת העו"ס והפסיכיאטר היא להימנע מעונש מאסר. שירות המבחן ציין שהיא מביעה צער רב ובושה בגין מעשיה. ההליך השיקומי שעברה מאפשר חריגה ממתחם העונש בשל סיכויי השיקום הטובים. השיקום יכול להיות משפחתי, תעסוקתי, כך גם במישור הפסיכיאטרי והפסיכולוגי. שירות המבחן התלבט בהמלצתו כיוון שמצד אחד עומדת אישה שבורה שמאסר ימוטט אותה ואת ילדיה. מהצד השני התייחס שירות המבחן לחומרת המעשים המצדיקה מאסר, אף ששירות המבחן אינו אמור להתייחס לכך. לא מדובר בהמלצה שלילית. ההגנה עתרה לחרוג ממתחם העונש משיקולי צדק בשל הנסיבות החריגות במקרה זה ולהטיל על הנאשמת עונש שניתן לרצותו בעבודות שירות.

33. לטענת ב"כ הנאשמת 2, עו"ד ירון פורר, יש לתת את הדעת לנסיבות לקולה מבלי לתת משקל לרעשי הרקע בדמות אמצעי התקשורת ולחץ ההורים. מדובר בסייעת ולא בבעלת הגן, במובחן מפסק הדין בעניין מעודה שם ניתן משקל לחומרה להיות הנאשמת בעלת הגן. הסייעת בתיק מעודה נדונה בבית משפט השלום. בעלת הגן היא האחראית ומשרה את "רוח המפקד". במקרה זה האשימו את בעלת הגן בעבירות של אי דווה ואי פיקוח למרות שהיא ראש הגן ועתרו לגביה לעונש של שנתיים. הנאשמת עבדה במשך שנתיים בגן, ללא דופי ובמסירות. לא מדובר בעבירות מתוכננות אלא במעשים

שבוצעו תוך כדי טיפול בילדים. מיוחסים לה שש עבירות של התעללות במסגרת ארבעה אישומים, ברף ההתעללות הוא נמוך. בעבירת תקיפת קטין הגורמת חבלה, לא נגרמה חבלה מעבר לכאב רגעי, ומדובר ברף נמוך של אלימות.

הנאשמת הודתה וחסכה את עדויות ההורים, היא מבינה את הפסול במעשיה, ומביעה הפנמה וחרטה. הנאשמת לוקחת אחריות מלאה על מעשיה. היא חווה מאז שחרורה ממעצר הפגנות, צעקות, השלכת חפצים ואיומים בגינם נאלצה לעבוד דירה פעמיים ולעזוב למקום מרוחק. בכל הגעה לדיון, עולה פחד וצורך ללווי משמר בית המשפט. הסרטונים הופצו ברשתות החברתיות ונעשו לה ביזוי והשפלה.

הנאשמת בת 49 ואם לילד בן 14 שתפקודו הדרדר בשל האירועים, נאלץ לעבור לעיר אחרת ולהתנתק מסביבתו. מצבה הכלכלי קשה כיוון שאינה עובדת, בעלה נפצע בתאונת עבודה ואינו עובד אף הוא. כל חייה וחיי משפחתה נהרסו, וכל משפחתה מותקפת. כתוצאה מכך היא נכנסה לדיכאון ופנתה לטיפול פסיכיאטרי. עונש מאסר יביא לפגיעה קשה במשפחה ובבן, נוכח הבעיות הכלכליות, התפקודיות והמצב של בנה. באשר לפיצוי, פיצוי במסגרת ההליך הפלילי ניתן כיוון שהוא פיצוי מידי כאשר לרוב תביעה אזרחית נעשית לאחר ההליך הפלילי. במקרה זה ניתן פס"ד כנגד הנאשמת על סך מיליון ו-600 אלף ₪. פסק הדין ניתן בהיעדר הגנה כיוון שלא היה לה כסף לממן את ההליך. חלק מהנאשמות הגישו בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה. באשר לנזק שתואר בתצהירים ובעדויות ההורים, יש לתת את הדעת לכך שלא הוגשו מסמכים רפואיים ואין התאמה בין המעשים לנזקים המתוארים. יש לקבוע מתחם עונש אחד כיוון שמדובר בתקופה קצרה, אותה מסכת אירועים.

34. ב"כ הנאשמת 3, עו"ד שני דרי, טענה כי מה שמאפיין את מעשי הנאשמת 3 שונה מיתר הנאשמות, והעבירות בוצעו בעיקר בכך שהיא הטתה את הטרמפולינה בעת ההאכלה. מה שמחריד את הצופה בסרטונים הוא שעלול היה להיגרם חנק וזה מעורר בהלה. אך הסרטונים מלמדים שבעת המעשים היא מנגבת את הפה, ומנדנדת את הילד כדי שיהיה מרוכז בה בעת שהיא מאכילה אותו. מדובר במעשה של חוסר מחשבה ולא במעשה אכזרי. הפיכת הילד כדי שלא יפלוט את האוכל. היא פעלה מתוך תפיסה שהילד חייב לאכול, אך לא היה ניסיון להתעלל או להכאיב. בעבירות אלה לא רואים בכי וכאב, ולא נגרם כל נזק לילדים. מיד לאחר שהטרמפולינה חזרה למקומה, היה ניגוב של הפנים, וסידור הבגדים כביטוי לדאגה. התחושות הקשות של ההורים ברורים, אך הם מקשרים כל קושי התפתחותי למעשים שנעשו בגן, אף שהדברים לא גובו במסמכים רפואיים, ומכאן שיש להתעלם מכך. מתחמי העונש מתחילים בעבודות שירות.

הנאשמת בת 52 אם לארבעה ילדים וסבתא לנכדים. היתה סייעת בגן במשך שלוש שנים. בתקופת הקורונה העסק המשפחתי קרס, וזו הייתה נקודת משבר. היא יצאה לעבוד במנותק מיכולותיה תוך שחווה לחץ ומתח בשל מצבה הכלכלי, הקשיים הזוגיים והקשיים של בנה. בשל הלחץ והאחריות שהוטלה עליה, היתה ממוקדת רק בהשלמת המשימות של האכלה, השכבה ועוד, מבלי להתייחס לאופן שבו ביצעה אותן. היא מבינה כיום שהתנהגותה היתה פסולה ופוגענית. היא פנתה לטיפול באופן פרטי אצל פסיכיאטרית וטופלה בתרופות. שירות המבחן התרשם מסיכון נמוך. היא טיפלה בעצמה ואין סיכון שהיא תחזור על ביצוע העבירות, כאשר היא לא עובדת עם ילדים. ההמלצה הסופית בתסקיר היא לעונש מאסר בשל חומרת העבירות, כאשר לא שילבו אותה בטיפול למרות בקשתה. לפיכך אין לתת להמלצה הסופית כל משקל.

בתקופה זו הנושא נמצא על סדר היום הציבורי, אך אין להטיל עונשים חסרי פרופורציה. הסייעות נמצאות בתחתית "שרשרת המזון" מבחינת שכר, עובדות קשה ללא פיקוח, ולכן בתיק זה שרף האלימות אינו גבוה,

הפתרון אינו בהרתעת הרבים, אלא בדרישה להכשרה ופיקוח למי שעובדת עם ילדים. ההגנה הפנתה לפסיקה העוסקת במאסר נשים והתנאים הקשים בכלא נווה תרצה.

35. לטענת ב"כ הנאשמת 4, עו"ד שלומי ביזק, אין לראות בכל הנאשמות מקשה אחת כטענת המאשימה, וזאת מבחינת חומרת המעשים וכמותם. לנאשמת 4 מיוחסות 32 עבירות - מספר נמוך באופן משמעותי מיתר הנאשמות. באשר לנזקים שתוארו בתצהיר אמו של נ.ב, הרי שהמעשה היחיד הקשור לנאשמת 4 הוא שטפחה על גבו, דחפה אותו והרחיקה אותו ממנה בגסות. כך שאין רלוונטיות לנזקים הנתענים ביחס לנאשמת 4. כך גם בתצהיר אמה של א.מ אין קורלציה בין הנזקים שנטענו לעבירות שהנאשמת הורשעה בהן. נטען שהילדה אכלה מהרצפה, אך הנאשמת 4 לא הורשעה בפיזור חטיפים על הרצפה. כלל הצהרות הנפגעים הוגשו ללא גיבוי במסמכים, ולכן אין לתת להם משקל. יש לקבוע מתחם עונש אחד. מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - הן לא כללו תכנון מוקדם, העבירות בוצעו על רקע תקופה משברית וחלקה היחסי בעבירות הוא נמוך. מה שהביא אותה לבצע את העבירות זה צבר נסיבות משפחתיות, ונסיבות חיים קשות. הנאשמת אם לארבעה ילדים, מתוכם שלושה בעלי צרכים מיוחדים (שניים מילדיה על רצף האוטיסטי). יחסיה עם בעלה באותה עת היו רעועים מה שהוביל לקושי רגשי. הטיפול שעברה במסגרת "מחברים" בהנהלת ד"ר גילי תמיר התייחס לקשיה שהובילו לעבירות. בעלת הגן, אף שהיתה ראש הפירמידה, הופנתה לבחינת התאמתה לעבודות שירות. באשר לאופן האכלת הילדים, תארה הנאשמת כי באופן זה אימה נהגה להאכיל אותה ואת אחיותיה, כך שלא מדובר על האכלה מתוך רוע ואכזריות. אלמלא היתה דואגת שיאכלו, זו היתה הזנחה. העבירות שלה אינן כוללות הכאה או השלכת חפצים. לא נגרם נזק פיזי. הנאשמת מבינה את הפסול במעשיה, נטלה אחריות מלאה, מביעה צער וחרטה כנים.

מדובר באישה בת 40 ללא עבר פלילי. אם תיאסר לתקופה ממושכת, הפגיעה בילדיה תהיה קשה שכן ילידה נזקקים לטיפול סיעודי. בעקבות מעצרה שנמשך חודשיים, ילידה חוו רגרסיה משמעותית, גורמי הרווחה בעיר הפנו מטפלת לסיוע בטיפול בילדים אולם זו הפסיקה עד מהרה את עבודתה בשל הקושי הכרוך בכך. המשפחה נעדרת תמיכה ואם תשלח למאסר, בעלה יאלץ לשאת בנטל גידול הילדים בגפו והמשפחה עלולה לקרוס. הנזק שנגרם לה מביצוע העבירות הוא עצום, היא חוותה ביוש ורדיפה ברשתות החברתיות ובהפגנות שהתקיימו מול בית הוריה והורי בעלה ונזקים נגרמו לבתים. בעלה חווה אף הוא השפלות וצעקות. היא נלחמה לשוב למעגל העבודה כחלק מהשיקום וכדי לסייע בפרנסת המשפחה, אך היא נאלצה להתפטר לאחר שזיהו אותה. מיום שחרורה עשתה ככל יכולה להשתלב בטיפול, טופלה כשנה במכון "מחברים", המשיכה לטיפול בכעסים ואצל פסיכולוג. שומרת על רצף טיפולי במשך שנתיים. הנאשמת מתנדבת במספר מקומות ותורמת מהמעט שיש לה.

ההגנה עתרה לחרוג ממתחם העונש וזאת משיקולי שיקום לאור ההליך הממושך שעברה. באשר לפיצוי יש לקחת בחשבון את מצבה הכלכלי הקשה וקשייה להשתלב במעגל העבודה ולקבוע פיצוי מינימלי.

דברי הנאשמות

36. הנאשמת 1 בדבריה לעניין העונש בקשה להתנצל מעומק ליבה בפני הילדים והוריהם על מעשיה. מתפללת שיום יבוא והם יסלחו לה. אהבה ודאגה להם, כאילו היו ילדיה. עברה תקופה קשה, חייה נהרסו וכך גם חיי ילידה. כבר שנתיים וחצי היא בעונש מתמשך. לוקחת אחריות מלאה על מעשיה.

37. הנאשמת 2 בדבריה לעניין העונש ביקשה את סליחת ההורים. היא בת 49 אם לילד מתבגר בן 16 שעובר תקופה מאוד קשה. עקב המקרה הם עברו לגור בעיר אחרת, בנה אינו יוצא מהבית, מסתגר

בחדרו ולא פוגש אף אחד. לא האמינה שתגיע למקום כזה, לא יודעת מה יקרה לבנה אם תשלח למאסר וחוששת שהוא ידרדר. סובלת מחרדות.

38. הנאשמת 3 בדבריה לעניין העונש בקשה סליחה מהילדים אליהם היא מתגעגעת ואותם היא אוהבת. חושבת עליהם בכל יום ומצטערת על מעשיה.

39. הנאשמת 4 בדבריה לעניין העונש אמרה כי היא מצטערת מאוד על מעשיה ומתביישת, מבינה שפגעה בתינוקות רכים. מתחרטת על המעשים ומנסה לתקן את דרכיה. עברה טיפול בכעסים אצל ד"ר גילי תמיר ואצל פסיכולוג, מתנדבת במקומות שונים ותורמת מהמעט שיש לה. מבקשת שיסלחו לה, לוקחת אחריות מלאה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

40. כתב האישום אוחד ב-28 אישומים ביחס לארבע הנאשמות. מדובר בפרשייה אחת תחומה בזמן של מעשים דומים במהותם, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**. בהתאם למבחני הפסיקה, כפי שנקבעו בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), יש לראות באירועים כסדרה של מעשי התעללות ותקיפת קטינים, שקיים ביניהם קשר ענייני הדוק. מדובר בעבירות שבוצעו ברצף ובסמיכות של זמן ומקום, כך גם בהתאם למבחן הצורני-עובדתי. בהתאם למבחן המהותי יש לתת את הדעת לכך מדובר במעשים דומים במהותם כלפי מספר נפגעים והפגיעה באינטרס החברתי ובערכים המוגנים היא זהה. מכאן שיש לראות במעשיהן של הנאשמות כמסכת עבריינית אחת המקימה אירוע אחד אשר בגינו יש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד**.

41. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירה הם הזכות לשלמות הגוף והנפש ולכבוד, כמו גם חובת האחראי על קטינים לשמירה על שלומם, בריאותם, רווחתם ושלמות גופם. כמו גם האמון של הורי הקטינים וציבור ההורים בכללותו בגורמי החינוך והטיפול בילדיהם. הנאשמות היו אמונות על הטיפול בתינוקות ובפעוטות רכים, על שלומם, רווחתם וביטחונם. הן פגעו בגופם, השפילו אותם והטילו עליהם מורא ופחד. בחלק ממעשיהן העמידו אותם בסיכון משמעותי לפגיעה חמורה בשלמות גופם ובהתפתחותם הפיזית והרגשית התקינה. מדובר בתינוקות ובפעוטות שהם באופן מובהק חסרי ישע, תלויים תלות מוחלטת במטפלים בהם, והם טרם למדו לבטא את עצמם באופן שיוכלו לתאר את הפגיעה בהם ולהגן על עצמם. הנאשמות מעלו באופן חמור באמון שניתן בהן על ידי הורי נפגעי העבירה, אשר הפקידו בידיהן את היקר להם מכל, מתוך ציפייה טבעית שהנאשמות יטפלו בהם במסירות ותשמורנה על שלומם וביטחונם.

על החומרה הרבה במעשים של גננות ומטפלות אשר פגעו בפעוטות, יפים דבריו של כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 4302/18 **בוקשטיין נ' מדינת ישראל** (21.1.19):

"בית משפט זה עמד לא פעם על מדיניות הענישה המחמירה הנוהגת במעשים שכללו שימוש בכוח אכזרי כלפי פעוטות חסרי ישע... מדיניות זו חלה ביתר שאת מקום שבו האחראי על הפעוט הוא שביצע את העבירה... טרם ניתן לעמוד על השלכות מעשיה של המערערת על נפש הפעוט, אולם כפי שצוין בתסקיר נפגעי העבירה, טראומה חוזרת כזו שעבר הפעוט מידי המערערת עלולה לפגוע בהתפתחותו התקינה ולהוביל לתסמינים רגשיים ונפשיים קשים ביותר. נוסף על כך, מעשיה של

המערערת מבטאים זלזול עמוק בתפקידה כאחראית על שלום הפעוט. לא זו בלבד שיש בכך כדי להגביר את חומרת מעשיה של המערערת, אלא שיש בכך כדי להגדיל את הנזק שנגרם למשפחת הפעוט. הורי הפעוט הפקידו בידי המערערת את היקר להם מכל - והיא בגדה באמונם. ניתן רק לתאר את הצער ואת החרדה שעוד ילדו אותם בעתיד, ולקוות שישתקמו מהם".

42. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף **גבוה** בעניין של ארבע הנאשמות וזאת נוכח ריבוי המקרים וריבוי נפגעי העבירה, ובהתחשב בגילם הצעיר של הפעוטות הרכים בשנים, ובחוסר הישע שלהם אל מול הנאשמות שהיו אמונות על שלומם, רווחתם וביטחונם. מדובר בפעוטות שלא יכלו לדבר, לא יכלו להתגונן, ולא יכלו להבין את פשר מעשיהן הקשים של הנאשמות כלפיהם. אין המדובר במעידה חד פעמית של כל אחת מהנאשמות, ברגע אחד של אבדן שליטה רגעי, אלא בהתנהגות שיטתית ונמשכת, ובמעשים שחזרו על עצמם שוב ושוב כלפי פעוטות ותינוקות רבים.

מידת הפגיעה בערך המוגן, כמו גם חומרת עבירת ההתעללות בקטין, נלמדת אף מהעונש המרבי הקבוע בצד עבירת ההתעללות העומד על 9 שנות מאסר.

43. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שהנאשמות עבדו כסייעות בגן והיו אחראיות על הטיפול בתינוקות ופעוטות, על שלומם וביטחונם. בתקופה החל מיום 14.6.20 ועד ליום 27.7.20 פגעו הנאשמות בלא פחות מ-25 תינוקות ופעוטות באופן יומיומי בכך שתקפו והתעללו בהם.

הנאשמת 1 - ביצעה 69 עבירות הכוללות 5 עבירות של התעללות בקטין. כך למשל באישום השני - השליכה הנאשמת חבילת מגבונים על ראשו של י.ח, פגעה בו וגרמה לנפילתו, דקות לאחר מכן טפחה בחלקו האחורי של ראשו ובהמשך אותו היום דחפה את ראשו למזרן, השליכה לעברו סנדל שפגע ברגלו וסטרה בפניו בחוזקה עד שנפל. באישום השלישי - הניפה באוויר את הפעוט ת.ס והטיחה אותו בחוזקה על כיסא, הזיזה את הכיסא שעליו ישב במהירות לעבר הקיר והכתה בראשו שהוטח בקיר. לאחר שלא הפסיק לבכות הכתה בראשו באמצעות מכשיר הטלפון. באותו היום הניפה והטיחה בחוזקה את א.אל על כיסא, השליכה מקצה החדר בחוזקה חבילת מגבונים לעברו ופגעה בראשו והטיחה בפניו שקית שהכילה דבר מה. לאחר מספר דקות סטרה על לחיו והטיחה חבילת מגבונים על מצחו. באישום 27 הנאשמת הכתה בחוזקה במצחו של הפעוט ה.ב ודחפה אותו בעוצמה לאחר. דקות לאחר מכן אחזה בידו וגררה אותו על הרצפה, דחפה אותו והרימה אותו באגרסיביות. בהמשך, טפחה בראשו באמצעות מכשיר הטלפון, הטיחה אותו על הכיסא והכתה בחוזקה בראשו שנהדף לאחור. בנוסף, ביצעה הנאשמת 32 עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה, 28 עבירות של תקיפה סתם ושתי עבירות של ניסיון לתקיפה סתם ובכלל זה הכתה פעוטות באמצעות כפכף, סטרה להם, השליכה עליהם חפצים ועוד. בנוסף הנאשמת נהגה לפזר חטיפים על הרצפה ולתת לפעוטות לאוכלם מהרצפה.

הנאשמת 2 - ביצעה 46 עבירות הכוללות 6 עבירות של התעללות בקטין. כך למשל באישום 15 השליכה חבילת מגבונים על ראשו של הפעוט א.אל ומיד לאחר מכן הכתה בחוזקה בפניו עם החבילה. כשעה לאחר מכן אחזה בראשו ובגופו באגרסיביות והטיחה אותו על המזרן כשמשכה ברגלו. בהמשך לכך דחפה אותו בראשו והשכיבה אותו על המזרן, אחזה בגופו באגרסיביות והטיחה אותו על המזרן. באישומים 23 ו-27 בעטה הנאשמת בחוזקה בראשו של ל.ו בעת ששכב על המזרן. בנוסף לעבירות ההתעללות, ביצעה הנאשמת 18 עבירות של תקיפה קטין בידי אחראי הגורמת חבלה, 18 עבירות של תקיפה סתם וניסיונות לבצע תקיפה ובכלל זה הכתה פעוטות, השליכה לעברם חפצים, הטיחה אותם על גבי מזרן, כיסא ועוד. אף הנאשמת 2 נהגה לפזר חטיפים על הרצפה ולתת לפעוטות לאוכלם מהרצפה.

44. **הנאשמת 3 - ביצעה 41 עבירות הכוללות 6 עבירות של התעללות בקטין.** כך למשל באישום

השני הצמידה סינר שאחזה בידה לצווארו של תינוק, כופפה בחוזקה את גבו לעברה והטיחה אותו על גבו על הטרמפולינה, ובמקרים שונים (אישומים 6, 7 ו-24) בעת האכלת תינוקות הטתה את הטרמפולינה שעליה ישבו לאחר לכיוון הרצפה, כך שראשם הופנה כלפי מטה וגרמה לחלקם לפלוט את המזון מפיהם ולבכות, ובעת שעשתה זאת, בחלק מהמקרים הכתה את התינוקות בשעת האכלתה וטלטלה אותה כאמור תוך שהמשיכה להאכילה בכוח. באישום 6, הנאשמת השכיבה תינוקות לישון משכה אותה מהטרמפולינה עד שנפלה על המזרן, השכיבה אותה על בטנה ודחפה את ראשה למזרן, כסתה את פניה בחיתול ונענעה את פניה בחוזקה. בנוסף לעבירות ההתעללות, ביצעה הנאשמת 17 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה ו-18 עבירות של תקיפה סתם ובכלל זה השליכה חפצים לעבר תינוקות, סטרה בפניהם, גררה, הטיחה על גבי מזרן או טרמפולינה, הכתה ועוד.

45. **הנאשמת 4 - ביצעה 32 עבירות ובכללן 5 עבירות של התעללות בקטין.** כך למשל באישום

2 האכילה בחוזקה תינוקות שבכתה והתנגדה בבקבוק, במקרה אחר (אישום 4) האכילה תינוקות בכפית, תוך שאחזה את ראשה בחוזקה ותפסה את פיה שיותר פתוח. בהמשך הרימה אותה והשליכה אותה על המזרן, וכן האכילה תינוק אחר בדחיפת כפיות אוכל לפניו באגרסיביות, אחזה בחוזקה בלחיו ולחצה על בטנו ומיד לאחר מכן דחפה אצבעותיה לפיו. לאחר מכן, הכתה בראשה של תינוקות באמצעות ידה. באישום 12 האכילה תינוק שסירב לאכול, תפסה את ידיו ודחפה כפית עם אוכל לפיו תוך שהתעלמה מבכיו, משכה אותו, דחפה אותו במצחו והמשיכה להאכילו. כאשר האכילה תינוקות אחרת שהתקשתה לבלוע אחזה בערפה והרימה ושחררה כך שראשה של התינוקת הוטח בטרמפולינה וחרף בכייה המשיכה להאכילה. כיסתה ראשו של תינוק בשמיכה לאחר שמשכה אותו בחוזקה עד שנפל על בטנו, הצמידה ראשו של תינוק אחר באגרסיביות למזרן וכסתה את ראשו בחיתול בד. בנוסף לעבירות ההתעללות, ביצעה 15 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה, 11 עבירות של תקיפה סתם ועבירת ניסיון לתקיפה, בכלל זה הנאשמת הטיחה תינוקות על המזרן או הטרמפולינה, הכתה אותם, השליכה לעברם חפצים, דחפה אותם ועוד.

46. **מדובר במעשים אשר כללו התאכזרות, הטלת אימה, ביזוי, גרימת כאב והעמדת התינוקות**

והפעוטות בסכנה, תוך ניצול חוסר יכולתם להגן על עצמם או לשתף בפגיעות בהם, ותוך זלזול עמוק בתפקידן כמי שאחראיות על שלומם של הפעוטות. מעשי הנאשמות חזרו על עצמם באופן תדיר, והן שוב ושוב תקפו והתעללו בפעוטות הגן, יום אחר יום, ולעתים מספר פעמים במהלך היום, והן לא חדלו ממעשיהן ביוזמתן בשום שלב. החזרה על ההתנהגות האלימה והמתעללת במשך 28 ימים, וכלפי 25 תינוקות ופעוטות, מחמירה את מעשי הנאשמות שבחלק מהמקרים פגעו במשותף באותו הפעוט. המעשים פסקו רק הודות לחשיפת הסרטונים ולא מיוזמתן של הנאשמות.

קיימת חומרה רבה בכך שהפעוטות ספגו את נחת זרוען של כל הנאשמות, כך שלא היה להם מנוח ומזור אף לא מידי אחת מהן. כך לדוגמה, באחד האישומים (אישום 24), לאחר שהנאשמת 2 הצליפה בפעוטה באמצעות חיתול בד וכתוצאה מכך הפעוטה מיררה בבכי וניגשה אל הנאשמת 1, הרי שזו - במקום לנחם ולהרגיע את הפעוטה - הכתה אותה בראשה ודחפה אותה לאחר. מנקודת מבטם של הפעוטות, לא היה מי שיסייע ויחוס עליהם, בבחינת "כְּאִשְׁרֵי יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאָרִי וּפָגְעוּ הַדָּב" (עמוס ה, 19).

47. **חלקן היחסי של הנאשמות בביצוע העבירות אינו זהה, וקיים ביניהם מדרג של חומרה,**

אשר מצדיק קביעת מתחם עונש נפרד לכל אחת מהנאשמות. לכל הנאשמות חלק משמעותי בביצוע העבירות, וכל אחת מהן תרמה את חלקה לנרמול מעשי האלימות בגן, אשר הפכו כמעט

לשגרה עבור הפעוטות והתינוקות, ובמעשיהם נתנו זו לזו לגיטימציה להמשך מעשי האלימות. כולן ביצעו מספר דומה של עבירות התעללות, בין 5 ל-6 עבירות לכל אחת. עם זאת, חלקה של הנאשמת 1 החמור ביותר, לאחר מכן חלקה של הנאשמת 2, אחריה הנאשמת 3 ולבסוף הנאשמת 4, כמפורט להלן:

הנאשמת 1 ביצעה את מספר העבירות הרב ביותר, 69 עבירות, ואחריה הנאשמת 2 ביצעה 46 עבירות. הנאשמת 3 ביצעה 41 עבירות, ואילו הנאשמת 4 ביצעה 32 עבירות. הנאשמת 1 ביצעה עבירות כלפי מספר נפגעי העבירה הרב ביותר, 19 קטינים, בעוד הנאשמות האחרות פגעו ב-8 עד 11 נפגעי עבירה כל אחת (הנאשמת 2, 11 קטינים; הנאשמת 3, 8 קטינים; והנאשמת 4, 9 קטינים). הנאשמת 1 אף ביצעה את המספר הרב ביותר של עבירות תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה, אשר דינה 7 שנות מאסר (32 עבירות), לעומת הנאשמות האחרות שביצעו בין 15 ל-18 עבירות אלה כל אחת (הנאשמת 2, 18 עבירות; הנאשמת 3, 17 עבירות; והנאשמת 4, 15 עבירות). מכאן, שחלקה היחסי של הנאשמת 1 בביצוע העבירות הוא החמור ביותר, ולפיכך ראוי שמתחם העונש בעניינה יהיה גבוה יותר.

מבחינה מהותית, אופיין וחומרתן של העבירות שביצעו הנאשמות 1-2, חמור משל חברותיהן, בין היתר עת היכו את הפעוטות בראשם ובגופם, והשליכו לעברם חפצים שוב ושוב עד שפגעו בראשם או בגופם. הנאשמת 1 אף הכתה פעוטות באמצעות כפכף שנעלה לרגלה, והשליכה סנדל שפגע בפעוט. הנאשמת 2 בעטה בשני מועדים שונים בראשו של פעוט עת שכב על המזרון באופן המעלה סיכון ממשי לפגיעה פיזית חמורה ובלתי הפיכה.

בחלק מהמקרים פעלו הנאשמות 1-2 באלימות במשותף כלפי אותו פעוט. כך לדוגמה, הנאשמת 1 (באישום הראשון) הכתה בפניו של פעוט, ובעודו בוכה הכתה שוב בידו, מיד לאחר מכן הנאשמת 2 הכתה בגבו באגרופיה מספר פעמים, והנאשמת 1 הכתה בפניו באמצעות חבילת מגבונים, הדפה את ראשו תוך שהוא בוכה, הכתה אותו בעורפו, הניפה אותו והטיחה אותו על המזרן באגרסיביות.

קיימת חומרה רבה בכך שחלק ממעשי האלימות של הנאשמות, בוצעו לשם האלימות, ולא בניסיון לבצע פעולה של טיפול בילדים, כגון: האכלה או הרדמה. מעשים אלה - הגם שבוצעו על-ידי כל הנאשמות - אפיינו יותר את הנאשמות 1 ו-2. כך למשל, הנאשמת 1 (באישום 2) השליכה חבילת מגבונים לעבר פעוט, פגעה בו וצחקה, וכך גם הנאשמת 2 (באישום 24) השליכה חבילת מגבונים לעבר פעוטה, פגעה בראשה וצחקה - משל היה הדבר שעשוע של הגננות. יש משום אכזריות בהפקת הנאה מסבלם של פעוטות חסרי אונים התלויים בחסדיהם של הנאשמות.

מעשיה של הנאשמת 3 רבים וחמורים אף הם, אך חומרתם נמוכה במידת מה מאלה של הנאשמות 1-2, ובו בזמן חמורים במידת מה ממעשיה של הנאשמת 4. הנאשמת 3, בין היתר, הכתה תינוקות פעמים רבות בראשם ובגופם, סטרה להם, צבטה אותם, השליכה לעברם חפצים, הטיחה אותם וכיסתה את פניהם באופן שהעמידם בסיכון ממשי. הנאשמת 3 אף האכילה תינוקות תוך הכאתם, שימוש בכוח והטיית גופם לאחור על הטרמפולינה כך שראשם מופנה כלפי מטה במהלך האכלתם, באופן שעלול היה לגרום לחנק, ולסכנת חיים.

הנאשמת 4 הכתה בראשו של תינוק, הכתה בזרועם תינוקות, גררה אותם, דחפה אותם, הטיחה אותם והפילה אותם. בנוסף לכך, ביצעה חלק מהעבירות תוך כדי האכלה אגרסיבית של תינוקות, ואף כיסתה את ראשם תוך ניסיון להרדימם, באופן אשר מסכן אותם.

48. **הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות הוא משמעותי.** כך למשל השלכת חפצים

עמוד 27

ממרחק לעבר פעוטות, אשר בחלק מהמקרים פגעו בראשם, מעלה סיכון לפגיעה משמעותית ובפרט לנוכח גילם הצעיר. כיסוי הפנים בחיתול בד ודחיפת הפנים לתוך מזרן מעלה אף הוא סיכון פוטנציאלי לפגיעה פיזית חמורה ובהקשר זה ראוי להזכיר את כיסוי פניו של תינוק ומניעת תזוזתו מסוכנים ואף הובילו למותה של תינוקת (ראו בת"פ (מחוזי מר') 24262-06-18 **מדינת ישראל נ' סקיבנקו** (14.7.19)). כמו כן הכאה בראשם של תינוקות ופעוטות ביד או בחפצים שונים (כגון: כפכף, מכשיר טלפון, מגב וחבילת מגבונים) כמו גם השלכת הפעוטות לעבר מזרן או טרמפולינה עלולים לגרום לפגיעה חמורה בגופם. אף האכלה בכוח תוך בכי או הטיית הטרמפולינה לאחור לכיוון הרצפה, מעלה סיכון לחנק ולנזק חמור.

הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירות כתוצאה ממעשיהן של הנאשמות כולל כאב ופגיעה רגשית הבאה לידי ביטוי בקושי במתן אמון בבני אדם. כמתואר בעדויות ההורים ובהצהרות נפגעי העבירה, נגרמו לקטנים נזקים הכוללים קשיי שינה, התקפי זעם, קושי להשתלב במסגרות חינוכיות, התנהגות אלימה ועוד - בגינם נדרשים כיום להליכי טיפול. מובן שמפאת גילם הצעיר של הפעוטות, קשה לאמוד את היקף הנזק שנגרם להם במדויק, לרבות נזק התפתחותי, אשר ניתן יהיה לאמוד אותו רק מפרספקטיבה של זמן. אולם כאשר מדובר בפעוטות שחוו פגיעות פיזיות ורגשיות ונחשפו לפגיעות בפעוטות סביבם בגן, הפגיעה הרגשית הצפויה ברורה ועלולה לתת אותותיה שנים קדימה וללוות את הפעוטות והוריהם בעתיד. עוד יש לתת את הדעת לפגיעה שחוו הורי נפגעי העבירה ובני משפחתם, הכולל פגיעה באמון באנשי הטיפול בגיל הרך, חרדות וקשיים רגשיים ומשפחתיים נוספים, כפי שעולה מתיאורי ההורים. בנוסף תוארה פגיעה בתפקודם של ההורים בתקופה הסמוכה לאחר חשיפת הפגיעה בילדיהם.

הסיבות שהביאו את הנאשמות לבצע את העבירות נלמדו מדבריהן בתסקירים, הכוללות היותן בתקופה לחוצה אישית, משפחתית וכלכלית בתקופת מגבלות הקורונה, הקושי בהתמודדות עם ריבוי המשימות בעבודתן בגן ומורכבות רגשית ואישיותית.

49. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמות עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 6123/21 **מעודה נ' מדינת ישראל** (9.2.22), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשמת אשר הורשעה בביצוע 18 עבירות של התעללות בקטין ו-35 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה. הנאשמת, שהיא בעלת הגן והגננת, ביצעה במהלך כשבועיים מעשי תקיפה והתעללות יום אחר יום כלפי עשרה פעוטות. בין היתר קשרה הנאשמת ידיו של פעוט לפרק זמן ממושך מאחורי גבו, הטיחה פעוטות על מזרן או כיסא, היכתה ודחפה פעוטות, ישבה על פעוטות בעת ששכבו על מזרן, העמידה פעוטות במשך זמן ממושך עם פניהם לעבר הקיר ועוד. בית המשפט קבע **מתחם עונש נע בין 8 ועד ל-13 שנות מאסר בפועל**. הנאשמת ללא עבר פלילי, נסיבות חייה קשות, הביעה חרטה על מעשיה והשתלבה בטיפול, נדונה לעונש של **9.5 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית (לגזר הדין במחוזי ראו ת"פ (מחוזי מר') 14327-07-19 **מדינת ישראל נ' מעודה** (8.7.2021)).

בעניין מעודה דובר על ריבוי מעשי התעללות בקטנים במספר העולה באופן משמעותי על מספר עבירות ההתעללות בהן הורשעו הנאשמות במקרה הנוכחי וכן מדובר במעשים חמורים יותר (הגם שסך כל העבירות שבהן הורשעה מעודה, נמוך מסך העבירות הכולל שבו הורשעה הנאשמת 1). אין מחלוקת כי פרשת מעודה חמורה יותר מהמקרה הנוכחי, והמאשימה בטיעוניה ציינה זאת ועתרה לעונש שהוא מחצית

מהעונש אשר לו עתרה בעניין מעודה. בהקשר זה יצוין, כי ככל שלתפיסת המאשימה חומרתו של התיק הנוכחי היא כמחצית חומרת התיק בפרשת מעודה, נדמה כי ראוי היה שתטען לעונש שהוא כמחצית העונש שנגזר בעניין מעודה, ולא העונש אשר לו עתרה.

ב. בע"פ 2899/22 **קזקביץ נ' מדינת ישראל** (7.7.22), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשמת אשר הורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התעללות בקטין, תקיפת קטין ושיבוש מהלכי משפט. הנאשמת ניהלה בביתה גן ובמספר רב של הזדמנויות במהלך חודש הכתה, דחפה, משכה וטלטלה פעוטות בגן. הנאשמת פגעה בעשרה פעוטות. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 30 חודשים ועד ל-6 שנות מאסר** בפועל. הנאשמת בשנות השישים לחייה, סובלת מבעיות רפואיות, נטלה אחריות למעשיה (ניהול המשפט היה סביב סוגיות משפטיות) ונסיבות חייה קשות, נדונה לעונש של **3.5 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

בעניין קזקביץ מדובר בעבירות ברף נמוך יותר מרף הפגיעות בתיק הנוכחי.

ג. בע"פ 1940/18 **טמוראדה נ' מדינת ישראל** (20.3.19), נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה על פי הודאתה בעבירות של התעללות בקטין חסר ישע ותקיפת קטין חסר ישע. הנאשמת עבדה כמטפלת סיעודית עבור קטינה כבת 16 וחצי המרותקת לכיסא גלגלים, סובלת משיתוק מוחין, עיוורון, אפילפסיה ופיגור שכלי. ביום האירוע **ובמשך שעתיים ורבע**, התעללה הנאשמת בקטינה ותקפה אותה בברוטליות בעת ששכבה חסרת אונים במיטתה. הנאשמת הכתה את הקטינה, צבטה אותה וגרמה לה לחבלות הכוללות שטפי דם בירכיה וסימן אדום ברגלה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר הינו נמוך מהמתחם הראוי וכך גם העונש לו עתרה בתחתית המתחם, ואולם בית המשפט מצא שאין מקום לחרוג מהעונש לו עתרה המאשימה והשית על הנאשמת עונש של **3 שנות מאסר בפועל**.

בעניין טמוראדה דובר על התעללות, אמנם חמורה, אך בנפגעת אחת, ובמשך כשעתיים ורבע בלבד, במובחן מהמקרה הנוכחי.

ד. בע"פ 5986/08 **כחלון נ' מדינת ישראל** (10.11.08), דחה בית המשפט העליון את ערעורה של נאשמת אשר הורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה והתעללות בקטין חסר ישע. הנאשמת הייתה גננת ובעלת גן ילדים, והורשעה בכך שבמהלך חודשיים התעללה גופנית ונפשית ברבים מילדי הגן. הנאשמת נהגה להושיב ילדים בכוח בכיסאותיהם, משכה בשיער ראשם, הטילה ילדים על המזרן, הדפה את ראשם לכיוון הקיר והענישה ילדים בכך שהחזיקה אותם בחדר חשוך. בית המשפט המחוזי השית על הנאשמת עונש של **18 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 4302/18 **בוקשטיין נ' מדינת ישראל** (21.1.19), נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה על פי הודאתה בעבירות של התעללות בקטין חסר ישע ותקיפת קטין חסר ישע. הנאשמת עבדה במשך 4 חודשים כמטפלת לפעוט בן פחות משנה, ובהזדמנויות שונות תקפה אותו וגרמה לו חבלות. כך למשל השליכה על אפו צעצוע קשיח, הפילה מספר פעמים את העגלה שעליה ישב כך שראשו שמוט לפנים, דחפה בכוח אצבעותיה לעומק גרונו, קיפלה את גופו בכוח וגלגלה אותו על הרצפה, הניפה אותו באגרסיביות והטיחה אותו בעגלה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנה ל-4 שנות מאסר בפועל**, והשית על הנאשמת עונש של **15 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

במקרה זה מדובר במעשי התעללות חמורים שהעמידו את התינוק בסיכון משמעותי לגרימת נזק לגופו. פסק הדין קובע את מתחם העונש הראוי בגין פגיעה בנפגע עבירה יחיד, לעומת ריבוי נפגעי העבירה

בתיק הנוכחי.

ו. בת"פ (מחוזי ת"א) 40999-01-21 **מדינת ישראל נ' בנימין** (26.12.22), הורשעו שתי נאשמות לאחר ניהול הליך הוכחות בריבוי עבירות של התעללות, תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה ותקיפה סתם. במשך 21 ימים ביצעו הנאשמות שעבדו כסייעות בגן ילדים בהזדמנויות שונות מעשי תקיפה, חבלה והתעללות בתדירות יומיומית בכך שאחזו בפעוטות בחוזקה, משכו אותם בידיהם וברגליהם וגררו אותם, הרימות והטיחו אותם בחוזקה על מזרנים או כיסאות. הנאשמת 1 הורשעה בביצוע 9 עבירות התעללות בקטין, 16 עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה ו-20 עבירות של תקיפה סתם. הנאשמת 2 הורשעה ב-3 עבירות של התעללות בקטין, 3 עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה ו-26 עבירות של תקיפה סתם. בית המשפט קבע **מתחם עונש בעניינה של הנאשמת 1 החל מ-6 ועד ל-12 שנות מאסר בפועל** ובעניינה של הנאשמת 2 **החל מ-3 ועד ל-9 שנות מאסר בפועל**. הנאשמת 1 ללא עבר פלילי, אם לשלושה ילדים קטנים, לא נטלה אחריות, נדונה **לעונש של 8 שנות מאסר בפועל**. הנאשמת 2 אם לארבעה ילדים אחת מהם קטינה, לא נטלה אחריות למעשיה, ונדונה **לעונש של 4.5 שנות מאסר**.

הוגש ערעור לבית המשפט העליון (ע"פ 901/23) כך שגזר הדין אינו חלוט.

ז. בת"פ (מחוזי חי') 39933-05-21 **מדינת ישראל נ' קסוס** (10.1.23), הורשעו שתי נאשמות - אם ובתה, על פי הודאתן ב-7 עבירות של התעללות בקטין בצוותא ובעבירה של תקיפת קטין בצוותא. בנוסף הורשעה האם בנוסף ב-7 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי ובשתי עבירות של תקיפה סתם, ובתה הורשעה בנוסף ב-3 עבירות התעללות בקטין וב-13 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי. הנאשמות ניהלו גן בביתן ונהגו באלימות כלפי פעוטות הגן ובכלל זה בהנפת פעוטות והטחתם, מכות לגופם ולראשם לעיתים באגרופים ובבעיטות ואף באמצעות צעצוע וטיטולים. כן נקבע כי ביצעו אלימות נפשית כלפי הפעוטות. בית המשפט קבע **מתחם עונש משותף לשתי הנאשמות הנע בין 5 ל-7 שנות מאסר בפועל**. הנאשמות ללא עבר פלילי שנסיבות חייהן קשות נדונו לעונש של **5.5 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ח. בת"פ (מחוזי ב"ש) 64049-04-21 **מדינת ישראל נ' אוסטרובסקי** (14.3.22), הורשעה נאשמת על פי הודאתה בריבוי עבירות של התעללות בקטין ותקיפה סתם. הנאשמת עבדה כגננת בגן והיתה אחראית על קבוצה בת 8 פעוטות. במשך מספר ימים ביצעה הנאשמת מעשי התעללות ותקיפה של הפעוטות ובכלל זה דחפה ומשכה באגרסיביות את הפעוטות, הכתה אותם והטיחה אותם על מזרן. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשמת בשנות השבעים לחייה, לא עבר פלילי, נטלה אחריות והביעה חרטה, נדונה לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

בעניין אוסטרובסקי מדובר במעשי תקיפה והתעללות פחות חמורים ממעשי הנאשמות.

50. כפי שכבר ציינתי בעבר (ראו בת"פ (מחוזי מר') 14327-07-19 **מדינת ישראל נ' מעודה** (8.7.21)), בכל הנוגע לענישה הראויה, יש להחמיר את רמת הענישה הנוהגת בעבירות של התעללות בקטינים ובחסרי ישע, בפרט כאשר עסקין בריבוי מקרים של התעללות על ידי מי שאמונות על טיפול בפעוטות בגיל הרך.

במקרה הנוכחי יש לתת את הדעת לכך שהמעשים בוצעו ביוני-יולי 2020, לאחר שפרשות קודמות של התעללות על-ידי גננות, כגון בעניין מעודה, כבר זכו לתהודה ציבורית רחבה, ולא היה בכך כדי להרתיע.

51. בעניין זה נתתי דעתי לתיקון 143 לחוק העונשין מיום 6.7.22 הקובע בסעיף 1368ג עונש מאסר חובה בגין עבירות גרימת חבלה של ממש או חבלה חמורה במסגרת חינוכית או טיפולית, בידי האחראי על הקטין או חסר הישע, אלא אם כן החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונשו, וכן קובע התיקון לחוק כי אם נעברה עבירת התעללות בקטין או בחסר ישע הנמצא במסגרת חינוכית או טיפולית, בידי האחראי עליו, לא יפחת עונשו מחמישית העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו. עוד נקבע כי עונש המאסר לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על תנאי. כלומר, בגין עבירה אחת של התעללות בקטין או חסר ישע בידי אחראי, אשר עונשה המרבי 9 שנות מאסר, קובע התיקון לחוק עונש מזערי של חמישית מהעונש המרבי, קרי: 21.6 חודשים. כידוע, לעונשים המזעריים שקובע המחוקק קיימת השפעה אף על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

התיקון לחוק אינו חל במקרה דנן, הואיל והעבירות בוצעו בטרם התיקון, ואולם סבורני כי יש בכך כדי ללמוד על כוונת המחוקק ביחס לעבירות מסוג זה המבוצעות בידי מי שהופקד בידו הטיפול בקטינים ובחסרי ישע ולצורך בהחמרת הענישה (בעניין זה ראו דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 140 והוראת שעה) (החמרה בענישה בעבירות אלימות נגד קטין או חסר ישע), תשפ"א-2012 (ה"ח הממשלה 1396 3.3.21)).

52. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם בנוגע לנאשמת 1 הוא החל מ-4.5 ועד ל-7.5 שנות מאסר בפועל; בנוגע לנאשמת 2, החל מ-4 ועד ל-7 שנות מאסר בפועל; בנוגע לנאשמת 3, החל מ-3.5 ועד ל-6.5 שנות מאסר בפועל, ובנוגע לנאשמת 4 החל מ-3 ועד 6 שנות מאסר בפועל.**

במקרה הנוכחי, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. הנאשמות אמנם אימהות לילדים - הנאשמת 1 אם לחמישה ילדים בגילאי 8-19, הנאשמת 2 אם לבן יחיד כבן 16, הנאשמת 3 אם לארבעה ילדים בגילאי 16-34 וסבתא לנכדים והנאשמת 4 אם לארבעה ילדים בגילאי 6-10 שלושה מהם בעלי צרכים מיוחדים. מצבן הרגשי של הנאשמות מורכב והן סובלות מקשיים רגשיים נוכח ההד התקשורת לאחר חשיפת הפרשה וההפגנות שנערכו בסמוך לביתם, וצפוי לילדיהן נזק קשה בשל ריצוי עונש מאסר ממושך, וכן נגרם לילדיהם נזק רגשי בעקבות חשיפת העבירות. עם זאת, סבורני כי אין מדובר בנסיבות חריגות עד כדי חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק.

באשר לחריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום - הנאשמת 1 שולבה בטיפול פרטי אצל עו"ס קלינית מאז חודש דצמבר 20' בתדירות של פעמיים בשבוע ובנוסף מטופלת תרופתית על ידי פסיכיאטר. נראה מתסקיר שירות המבחן וממכתבה של העו"ס המטפלת כי הטיפול עוסק בהתמודדות הרגשית המורכבת של הנאשמת עם מצבה המשפטי והמשפחתי, ואינו עוסק באופן ישיר בביצוע העבירות ובמניעים להן. לפיכך, סבורני כי לא מדובר בהליך שיקום משמעותי באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש.

הנאשמת 2 אף שאמרה לשירות המבחן כי היא זקוקה לטיפול, התקשתה להרחיב על אודות נזקקותה ומניעיה לטיפול. פנתה בחודש מרץ 21' לפסיכיאטר אשר אבחן כי קיים אפקט עם גוון דכאוני המתאים לתקופת הסתגלות לאחר מעצר ונרשם טיפול תרופתי. הנאשמת לא השתלבה בטיפול, ומשכך אין מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

הנאשמת 3 פנתה לקבלת טיפול פסיכיאטרי נוכח מצבה הנפשי, נערכו עמה מספר פגישות והומלץ על טיפול תרופתי. אובחנה כסובלת מתסמונת מפוסט-טראומטית כרונית והפרעת דיכאון חמורה. הנאשמת לא שולבה

בטיפול ייעודי באופן שניתן יהיה לקבוע סיכוי של ממש לשיקום, ומשכך אין מקום לחריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום.

הנאשמת 4 - פנתה לקבלת טיפול פרטי בתחום האלימות לאחר שחרורה ממעצר, למשך שנה ובתדירות של פעם בשבוע. הטיפול עסק בעיבוד מעגל העבירה, איתור גורמי סיכון לאלימות ובקשייה לקיים שיח רגשי. עלה קושי בהבנת מסרים מופשטים והיא נזקקה לתיווך בטיפול מותאם ובשל כך התהליך היה איטי, אך להערכת גורמי הטיפול הנאשמת למדה לזהות מצבי סיכון, להבין את הגורמים הרגשיים להתנהגותה, הכירה את מעגל העבירה ולמדה דרכי התמודדות אדפטיביות. בנוסף טופלה על ידי מטפלת בשיטת NLP ולהערכת המטפלת הפנימה טכניקות לשליטה עצמית ולמדה ליישמן בפתרון קונפליקטים ובהתמודדות עם ילדיה. כמו כן טופלה על ידי פסיכולוג במסגרת קופת החולים החל ממאי 22' והתקיימו מספר מפגשים ולהתרשמות הפסיכולוג הנאשמת מבינה את חומרת התנהגותה ומביעה חרטה.

נוכח האמור, סבורני כי הנאשמת אכן השתלבה בטיפול מותאם לעבירה ועברה תהליך שאף שהיה איטי ומוגבל, נראה כי נתרמה ממנו. עם זאת, אין מדובר בשיקום משמעותי או סיכוי ממשי לשיקום כנדרש בחוק לשם חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

גזירת העונש המתאים לנאשמות

53. **בגזירת עונשן של הנאשמות בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן**

קשורות בביצוע העבירה. כל הנאשמות הן נעדרות עבר פלילי, היו עצורות לתקופה של כחודשיים, מאז ביצוע העבירות חלפו כשנתיים וחצי. כולן הודו באשמה נטלו אחריות למעשיהן, וביטאו צער וחרטה. הנאשמות חוו מתקפות אישיות לאחר שחרורן כאשר התקיימו הפגנות מול ביתן באופן שהשפיע משמעותית על מצבן הנפשי וכן על מצבם הרגשי והתפקודי של ילדיהן. ביחס לכולן המליץ שירות המבחן על ענישה של מאסר בפועל או ענישה מוחשית. מובן הדבר שעונש מאסר יקשה על הנאשמות בהיותן מאסר ראשון, ולנוכח הריחוק מילדיהן, וכן יקשה על בני משפחתן ועל ילדיהן. עוד נתתי דעתי לשיקולים הבאים, ביחס לכל אחת מהנאשמות:

הנאשמת 1 - בת 40 אם לחמישה ילדים בגילאי 8-19, סיימה 12 שנות לימוד. בעשר השנים האחרונות עבדה כסניעת בגני ילדים וקודם לכן התמקדה בגידול ילדיה. מאז חשיפת הפרשה, מצבה הנפשי התערער, והיא אובחנה כסובלת מהפרעת הסתגלות חרדתית דכאונית עם רכיבים פוסט טראומתיים והיא מטופלת בתרופות נגד חרדה ודיכאון. נוכח ההפגנות שנערכו סמוך לביתה וההד התקשורתי שליווה את חשיפת הפרשה, תחושות החרדה העצימו, היא מסתגרת בביתה, וילדיה עברו למסגרות חינוך בעיר אחרת. בנוסף סובלת הנאשמת מהדרדרות במצבה הבריאותי והיא נמצאת בברור רפואי לבבי. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה עליה נוכח הריחוק מילדיה הצעירים ומצבה הנפשי המורכב ויקשה על משפחתה וילדיה המתמודדים עם השלכות חשיפת מעשיה בעבירה.

הנאשמת אמנם הודתה בביצוע העבירות, ואולם שירות המבחן התרשם מנתק רגשי, קושי להפנים את המיוחס לה ולהכיר לעומק את חומרת מעשיה. הנאשמת השתלבה בטיפול פרטי אצל עו"ס קלינית מאז חודש דצמבר 20' בתדירות של פעמיים בשבוע, אשר התרשמה ממצבה הנפשי והתפקודי המורכב של הנאשמת הקשור בהליך המשפטי ובמחלת בעלה והשפעת המתואר על מצבם של ילדיה. לאור החשש מהחמרה משמעותית של מצבה הנפשי אם תרצה עונש מאסר, המליצה העו"סית הפרטית להימנע מהטלתו.

54. **הנאשמת 2** - בת 49, אם לבן כבן 16. סימה 12 שנות לימוד ולאורך השנים עבדה בעבודות שונות. שירות המבחן התרשם כי התנהלותה לאורך חייה פאסיבית, ללא הצבת יעדים או ניסיון לעריכת שינוי בחייה, כאשר היא אינה נותנת ביטוי לרגשותיה. עונש מאסר ממושך יקשה על הנאשמת בשל הריחוק מבנה היחיד אשר חווה קשיים רגשיים ותפקודיים מאז חשיפת הפרשה וכן יקשה על משפחתה. מצבה הכלכלי של משפחתה קשה לנוכח חובות שצברה והליכי הוצאה לפועל המתנהלים כנגדה.

הנאשמת אמנם הודתה באשמה, אולם שירות המבחן התרשם מנטילת אחריות חלקית בלבד, כאשר היא צמצמה מחומרת מעשיה והתקשתה להפנים את השלכותיהם. כיום מצליחה להכיר באופן ראשוני בהתנהגותה הבעייתית אולם אינה מכירה בנזק שגרמה.

הנאשמת ציינה בפני שירות המבחן כי היא סבורה שזקוקה לטיפול אולם התקשתה להסביר אודות כך ואודות מניעה לטיפול. כן נמסר כי פנתה לפסיכיאטר שאבחן כי קיים אפקט עם גוון דיכאוני ללא עדות לדיכאון מג'ורי, המתאים לתקופת הסתגלות לאחר מעצר ונרשם טיפול תרופתי.

55. **הנאשמת 3** - בת 52, אם לארבעה ילדים בגילאי 16-34 וסבתא לנכדים. סימה 10 שנות לימוד ונישאה בהיותה בת 17. לאורך השנים התמקדה בגידול ילדיה ולא עבדה מחוץ לביתה. בעשר השנים האחרונות עבדה לסירוגין כסייעת בגני ילדים. הנאשמת סובלת מבעיות רפואיות שונות ומהדרדרות במצבה הנפשי מאז מעצרה וחשיפת הפרשה. היא סובלת מחרדות והפרעות בשינה ומזיכרונות טורדניים מאירועים בעת מעצרה והיא אובחנה כסובלת מתסמונת פוסט-טראומתית כרונית והפרעת דיכאון חמורה בגין הומלץ על טיפול תרופתי. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת דפוסים מרצים כאשר כוחותיה מופנים למילוי צרכי בני משפחתה תוך ביטול עצמי. הפסיכיאטרית המטפלת התרשמה כי הנאשמת עברה בבית המעצר שרשרת אירועים טראומטית כאשר היא סבלה מהתקפי חרדה ומפחד ממקומות סגורים עוד טרם מעצרה וחווה התקפי חרדה בהיותה בבית המעצר ומצבה הנפשי החמיר בצורה דרסטית. לאחר שחרורה עברה משבר קשה נוכח ההפגנות שהתקיימו ליד ביתה והגיבה בצורה חריפה של דיכאון וחרדה. הפסיכיאטרית ציינה שהנאשמת אינה מסוגלת לשאת בעונש מאסר עקב התקפי פאניקה חריפים, היותה בדיכאון עם סימנים מג'וריים ומחשבות אובדניות קונקרטיות. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשמת לנוכח מצבה הנפשי הקשה הקשור לחוויית המעצר ובעיות רגשיות קודמות וכן לנוכח הריחוק מבני משפחתה.

הנאשמת הודתה ונטלה אחריות למעשה ואולם בפני שירות המבחן התקשתה להתייחס למעשים המיוחסים לה, טענה שכתב האישום אינו משקף את כוונותיה ומסירותה לילדי הגן. שירות המבחן התרשם מעמדה מקלה ביחס התנהגותה. הנאשמת פנתה לטיפול פסיכיאטרי נוכח מצבה הנפשי.

56. **הנאשמת 4** - בת 40, אם לארבעה ילדים בגילאי 6 עד 10 וחצי. התמודדה מילדותה עם לקויות שונות וחווה פגיעות קשות שלא עובדו. לאורך השנים עבדה כמטפלת בילדים. שלושה מילדיה הם בעלי צרכים מיוחדים, התאומים בני ה-6 נמצאים על הרצף האוטיסטי ובתה בת ה-10 סובלת מבעיות רגשיות ולימודיות והם משולבים בחינוך המיוחד.

מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשמת ויקשה באופן משמעותי ביותר על ילדיה, כפי שתואר בהרחבה בדוח הפסיכולוגי שהוגש. הנזק הצפוי לבנה אשר כיום אינו מגלה קשיים תפקודיים ובעל יכולות גבוהות, נמצא להערכת הפסיכולוג בתהליך שעלול לגרום לקריסתו הנפשית, והמטפל הרגשי שמטפל בו התרשם מקיומה של סכנה לפגיעה עצמית בעתיד. באשר לבתה המשולבת בחינוך המיוחד בשל לקויות למידה קשות, עלתה הערכה

מחוסר ביטחון עצמי, תחושות של חוסר מסוגלות, לחץ והצפה רגשית. בהיעדר האם תחושת הבדידות שלה צפויה להחמיר מאוד. באשר לתאומים הנמצאים על הרצף האוטיסטי - הבת שהקשר שלה עם אמה חם, היעלמותה של האם לתקופת מאסר תגביר את חרדות הנטישה מהן סובלת וצפויה השפעה לרעה בכל תחומי התפקוד הרעוע גם כן. הבן צפוי להיוותר בתחושת בדידות רגשית ניכרת. הפסיכולוג העריך כי היעדרותה של הנאשמת מחיי משפחתה תוביל לקשיים רבים בעיקר לשני ילדיה על הרצף האוטיסטי ולבן הנוסף, בעיקר בשל המבנה האישיותי החלש של הילדים והמצוקה הנפשית של הבן. נוכח קשייו של האב ובהיעדר מערכות תמיכה משפחתיות, הקשיים צפויים להעצים.

הנאשמת הודתה בביצוע העבירות, שירות המבחן התרשם כי היא מכירה בכך שהתנהלה באופן בעייתי אך היא מתקשה בנטילת אחריות לחלקים משמעותיים מהמיוחס לה ומשליכה את האחריות על סביבת העבודה.

הנאשמת פנתה לטיפול פרטי לאחר שחרורה ממעצר בתחום השליטה בכעסים למשך שנה בתדירות של פעם בשבוע והפסיקה את הטיפול על רקע קושי לממנו. הטיפול עסק במעגל העבירה ובזיהוי מצבי סיכון. בהמשך פנתה לטיפול פסיכולוגי בקופת החולים העוסק בהתמודדות עם מצבה הרגשי בו שרויה כיום. בנוסף טופלה על ידי מטפלת בשיטת NLP ולהערכת המטפלת הפנימה טכניקות לשליטה עצמית ולמדה ליישמן בפתרון קונפליקטים ובהתמודדות עם ילדיה.

הנאשמת ניסתה להשתלב במקומות עבודה לאחר שחרורה ממעצר, אולם לאחר שזוהתה נאלצה לפסיק לעבוד. כמו כן היא מתנדבת במקומות שונים ותורמת לנזקקים.

57. בכל הנוגע לטענת ב"כ הנאשמות לכך שבעלת הגן הואשמה בעבירות קלות יותר, והיא צפויה אף לעונש קל יותר באופן משמעותי, סבורני כי לא ניתן לתת לכך משקל של ממש, הואיל ובעלת הגן לא הורשעה במעשי התעללות ובאלימות חמורה כלפי שהפעוטות, ומכאן שאין המדובר במקרים שווים. זאת על אף אחריותה כבעלת הגן.

58. עוד יש לתת את הדעת לשיקול ה**רתעת היחיד** בגדרו של המתחם וזאת בשים לב לגורמי הסיכון אותם מנה שירות המבחן בעניין של הנאשמות וקשייהן להכיר בחומרת מעשיהן ותוצאותיהם. וכן יש לתת את הדעת לשיקול ה**רתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לצורך להוקיע ולהעביר מסר חד וברור בדבר החומרה שיש באלימות כלפי פעוטות חסרי ישע אשר ננקטת על ידי מי שאחראי על שלומם וביטחונם. ראוי שהענישה בעבירות מסוג זה תהיה לנגד עיניהם של כל אלה שבידיהם מופקדים תינוקות, ילדים וחסרי ישע.

הפיצוי הכספי

59. סבורני כי יש להטיל פיצוי משמעותי על הנאשמות, עבור כל אחד מנפגעי העבירה. במישור העקרוני קיימת חשיבות רבה לפסיקתם של פיצויים לנפגעי עבירה, וזאת גם במקרים שבהם מתעוררות שאלות הנוגעות להיקפו של הנזק המדויק, וקיומו של הליך אזרחי אשר יכול לתת מענה לכך. תכליותיו של הפיצוי בהליך הפלילי הן, בין היתר, לתת ביטוי והכרה חברתית, במסגרת ההליך הפלילי, למעמדם ולסבלם של נפגעי העבירה, ובמקביל ולהעניק סעד מהיר יחסית לנפגעי העבירה, במטרה לסייע להם בשיקום חייהם. מובן הדבר שאין בכך כדי לשלול אפשרות מנפגעי העבירה להגיש הליך אזרחי בגין מלוא נזיקיהם, ואולם אין בכך כדי לגרוע מתכליותיו האמורות של הפיצוי הפלילי (ראו דברי כב' הנשיאה א' חיות בדנ"פ 5625/16 **אסרף נ' טווק** (13.9.17), פסקה 14; ודברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 2649/21 **סילברה נ' מדינת ישראל** (19.2.23), פסקה 26).

עמוד 34

בנסיבות המקרה הנוכחי, מתוך עדויות הורי נפגעי העבירה והצהרותיהם, עולה כי הנזק שנגרם לפעוטות כולל פגיעה בתפקודם, בהתנהגותם, וביכולתם לרכוש אמון ולהסתגל למסגרות חינוכיות חדשות. הפגיעה הקשה בילדיהם, גרמה לקשיים גם בקרב בני משפחות הפעוטות והשלכות מעשי הנאשמות צפויים ללוות את הפעוטות והוריהם עוד זמן רב. לפיכך סבורני כי הטלת פיצוי כספי משמעותי שאותו יוכלו ההורים להפנות לשיקום מצבם של הפעוטות, יהיה בו גם משום העברת מסר של הכרה בפגיעה בהם ובסבלם. בנסיבות אלה, יש לפסוק עבורם פיצוי משמעותי. עם זאת, בשל מצבן הכלכלי הקשה של הנאשמות, ותקופות המאסר הממושכות אשר נגזרות עליהן, יש לפרוס את תשלום הפיצוי לתשלומים, באופן אשר יסייע להן בפירעון הפיצוי.

אכן, הוגשה נגד הנאשמות אף תביעה אזרחית, וביחס לחלקן ניתן פסק דין בהיעדר הגנה, ואולם הוגשו בקשות לביטול פסק הדין, ויש להניח שהנושא האזרחי טרם הסתיים. בנסיבות אלה, יש לפסוק פיצוי מתאים בהליך הפלילי.

לבקשת הורי נפגעי העבירה, ובשל הקושי להעריך באופן דיפרנציאלי את הנזק שנגרם לכל קטין וקטין בנפרד, הפיצוי שיוטל על הנאשמות יחולק באופן שווה בין נפגעי העבירה. זאת אף שקיימים הבדלים בחומרת המעשים שביצעו הנאשמות ביחס לפעוטות השונים.

60. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמות עונש בחלקו התחתון יחסית של מתחם העונש אשר נקבע ביחס לכל אחת מהן, בהתאם למדרג החומרה ביניהם, כאשר עונשה של הנאשמת 1 יהיה הגבוה ביותר, לאחר מכן הנאשמת 2, לאחריה הנאשמת 3, ולבסוף הנאשמת 4, אשר אף נסיבותיה האישיות מורכבות יותר. לצד זאת יש להטיל על כל אחת מהנאשמות מאסר מותנה ופיצוי משמעותי לנפגעי העבירה בגין הנזקים שגרמו. גם בשיעור הפיצוי יש להבחין בין הנאשמות בהתאם לחלקן היחסי בביצוע העבירות.

סוף דבר

61. **אשר על-כן, אני גוזר על הנאשמת 1 את העונשים הבאים:**

- א. **מאסר בפועל למשך 5 שנים**, בניכוי ימי מעצרה מיום 27.7.20 עד ליום 17.9.20.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר עבירת התעללות או כל עבירת אלימות כלפי קטין או חסר ישע.
- ג. פיצוי בסך 70,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-36 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.23. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

62. **אני גוזר על הנאשמת 2 את העונשים הבאים:**

- א. **4.5 שנות מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרה מיום 29.7.20 ועד ליום 17.9.20.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר עבירת התעללות או כל עבירת אלימות כלפי קטין או חסר ישע.
- ג. פיצוי בסך 60,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-36 תשלומים חודשיים שווים עמוד 35

ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.23. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

63. אני גוזר על הנאשמת 3 את העונשים הבאים:

- א. **4 שנות מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרה מיום 29.7.20 ועד ליום 17.9.20.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר עבירת התעללות או כל עבירת אלימות כלפי קטין או חסר ישע.
- ג. פיצוי בסך 50,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-36 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.23. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

64. אני גוזר על הנאשמת 4 את העונשים הבאים:

- א. **3.5 שנות מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרה מיום 29.7.20 ועד ליום 17.9.20.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר עבירת התעללות או כל עבירת אלימות כלפי קטין או חסר ישע.
- ג. פיצוי בסך 40,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-36 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.23. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הפיצוי שיפקידו כל הנאשמות, יחולק שווה בשווה בין נפגעי העבירה. בנוגע לכל קטין, יועבר למי מהוריו, בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

הנאשמות יתייצבו לריצוי מאסרו בבית הסוהר נווה תרצה ביום 30.4.23 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר הדין.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' אדר תשפ"ג, 23 פברואר 2023, בנוכחות הצדדים.